

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE OUDENAARDE VAN 26 APRIL 2019

in zake van het openbaar ministerie tegen :

Als beklaagden:

1) P. J. H.
geboren te Genk op X
wonende te X
van Belgische nationaliteit
Volgens verklaring ter terechtzitting thans woonachtig te X

2) K. E. R.
geboren te Bialystok (Polen) op X
wonende te X
van Poolse nationaliteit
Volgens verklaring ter terechtzitting thans woonachtig te X

en als burgerlijke partij

K. F. L. R.
geboren te Wetteren op X wonende te X
van Belgische nationaliteit

Beklaagd van:

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

tenlastelegging A

te G. en bij samenhang te Brussel en/of elders in het Rijk, op 16 oktober 2015,

de eerste en de tweede

een persoon, met name I. O., O. N. en hun kinderen, te hebben belaagd, terwijl hij wist of had moeten weten dat hij door zijn gedrag de rust van die bewuste persoon ernstig zou verstoren

met de omstandigheid dat een van de drijfveren van het misdrijf bestond in de haat tegen, het misprijzen van of de vijandigheid tegen een persoon wegens diens zogenaamd ras, zijn huidskleur, zijn afkomst, zijn nationale of etnische afstamming, zijn nationaliteit, zijn geslacht, zijn seksuele geaardheid, zijn burgerlijke staat, zijn geboorte, zijn leeftijd, zijn fortuin, zijn geloof of levensbeschouwing, zijn huidige of toekomstige gezondheidstoestand, een handicap, zijn taal, zijn politieke overtuiging, zijn syndicale overtuiging, een fysieke of genetische eigenschap of zijn sociale afkomst,

tenlastelegging B

te G. en bij samenhang te Brussel en/of elders in het Rijk, op 16 oktober 2015,

de eerste en de tweede

bij inbreuk op de artikelen 4, 4° en 20, 2° van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme en xenofobie ingegeven daden (zoals gewijzigd bij wet van 10 mei 2007) waarin onder discriminatie verstaan wordt elke vorm van opzettelijke directe discriminatie, opzettelijke indirecte discriminatie, opdracht tot discrimineren en intimidatie op grond van de beschermde criteria

in een van de in artikel 444 van het strafwetboek bedoelde omstandigheden aangezet te hebben tot haat of geweld jegens een persoon, wegens een van de beschermde criteria, zijnde nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming en dit, zelfs buiten de in artikel 5 bedoelde domeinen,

namelijk, door ten aanzien van I. O. en O. N. en hun kinderen meermaals in het openbaar en in aanwezigheid van meerdere personen,

B.1. op de trein racistische uitlatingen te hebben gedaan (o.a. "vuile zwarten, ik ga jullie terug naar je land van herkomst sturen, ik ga jullie terugsturen en ik weet wel hoe Afrikanen zijn, zwarten hebben mij niets te zeggen en ik zal jullie indien nodig terugsturen vanwaar jullie komen') en te hebben aanzet om I. O. en O. N. en hun kinderen van de trein te laten verwijderen,

B.2. op het perron te G. racistische uitlatingen te hebben gedaan (o.a. "vuile zwarten, zwart gespuis"),

1. PROCEDURE

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 29 maart 2019.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde ter terechtzitting van 29 maart 2019:

- De burgerlijke partij R. K., vertegenwoordigd door mr. M. B., advocaat te Oudenaarde, loco mr. Ph. V. S., advocaat te Brussel;
- het Openbaar Ministerie in de vordering bij monde van substituut-procureur des Konings S. D.;
- de eerste en tweede beklaagden, bijgestaan door hun raadsman mr. S. C., advocaat te Brussel

De Nederlandse taal, omgezet naar de Franse taal door de ons gevorderde tolk, werd gehanteerd voor de rechtspleging.

2. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

2.1. Strafvordering

2.a. De dagvaardingen werden rechtsgeldig betekend.

De rechtbank neemt kennis van de beschikking van de raadkamer van 13 april 2018 en is bevoegd.

2.b. Tot voor de wet van 25 maart 2016 tot wijziging van artikel 442bis van het strafwetboek (BS 5 april 2016) voorzag artikel 442bis, derde lid Sw. dat alleen vervolging ingesteld kon worden tegen het misdrijf belaging op een klacht van de persoon die beweert belaagd te worden (vgl. R. V., 'Belaging niet langer klachtmisdrijf. Commentaar bij de wet van 25 maart 2016 tot wijziging van artikel 442bis van het Strafwetboek', TStrafr. 2016/3, 224).

De vervolgte feiten dateren van voor de wetwijziging.

Een klacht houdt in dat de persoon die beweert door het misdrijf benadeeld te zijn, aangifte doet bij de overheid, waarbij hij te kennen geeft dat hij de strafrechtelijke vervolging van de dader van het misdrijf wenst (vgl. P. A., "Klachtmisdrijf" in Artikelsgewijze commentaar strafrecht en strafvordering, Mechelen, Kluwer, 1994, 2, nr. 4; Y. V. D. B., "De ondubbelzinnige wilsverklaring in de klacht wegens belaging" (noot onder Corr. Oudenaarde 9 september 2005), RABG 2006, (895) 895, nr. 2).

Ook al zijn geen specifieke vormvereisten vereist, is de enkele aangifte van het misdrijf geen klacht als bedoeld in artikel 442bis Sw. wanneer de benadeelde van het misdrijf niet op ondubbelzinnige wijze vraagt dat een strafvervolging wordt ingesteld (vgl. F. V., 'Belaging', Postai Memorialis, 106/16). Het is dus niet voldoende dat de benadeelde in zijn klacht bepaalde feiten ter kennis brengt van de overheid, en dat hij/zij verklaart daarvoor geldelijke schadeloosstelling te vragen. De duidelijke wens tot strafvervolging moet uitgedrukt worden.

De rechtbank stelt vast dat de aanvankelijke pv's OU.56.L4.6945-15 en OU.56.L4.6747-15 ambtshalve werden opgesteld.

O. N. kruiste in zijn verhoor van 13 december 2016 aan: "ik wens mij geen benadeelde persoon te verklaren" en lichte hierbij toe: "ik heb schrik om mij benadeeld persoon te verklaren omdat ik schrik heb van de mogelijke reactie van H. P.". Voor het overige stelde hij nergens specifiek de vervolging te eisen wegens de feiten.

O. I. legde evenmin zelf klacht neer maar verklaarde zich op 26 oktober 2015 wel benadeelde persoon en stelde morele schade te hebben geleden. Ook zij uitte nergens de vraag tot vervolging van de feiten.

Geen van beide personen heeft derhalve op ondubbelzinnige wijze gevraagd dat de feiten zouden vervolgd worden.

Op grond van deze elementen is niet voldaan aan de vereiste van een klacht, zodat de strafvordering voor wat betreft de tenlastelegging A onontvankelijk is.

2.c. De strafvordering is voor wat betreft de tenlastelegging B ontvankelijk.

2.2. Grond van de zaak

a) De feiten

3. Op 30 december 2015 legden R. E. en H. P. bij de onderzoeksrechter klacht neer met burgerlijke partijstelling tegen onbekenden wegens wederrechtelijke vrijheidsberoving, misbruik van gezag en laster.

Op 10 februari 2016 nam de procureur des Konings een vordering tot het instellen van een gerechtelijk onderzoek lastens R. E. en H. P. wegens aanzetten tot discriminatie.

4. Op 16 oktober 2015 kreeg de politie een oproep van de treinconducteur om zich naar het station te G. te begeven waar een trein zou toekomen waarop een ruzie aan de gang was.

De politie noteerde onder meer het volgende: "Op 16/10/2015 om 21.35 uur stapt een manspersoon gekleed in burgerkledij, dewelke wij later zullen identificeren als collega hoofdinspecteur, H. P. (supra volledig vereenzelvigd), uit de trein dewelke onmiddellijk op onze diensten afstapt met zijn dienstkaart in de hand.

Partij H. maakte bij het verlaten van de trein met luide stem en vele gebaren duidelijk dat hij ruzie heeft gehad op de trein met naar zijn eigen zeggen "vuile zwarten". Betrokkene roept dit zodat iedereen op het perron het goed kan horen. Terwijl wij de man aanmanen tot kalmte en welvoeglijkheid en vragen om op zijn taalgebruik te letten probeert hij alsnog zijn verhaal te doen. Hierbij wordt hij voortdurend onderbroken door een vrouw, deze zullen wij later identificeren als zijn echtgenote, R. K. '29/09/1979. De vrouw roept voortdurend "Eux ils sont noirs c'est pourquoi, c'est eux les victimes. Les sales noirs." Wij proberen de man duidelijk te maken dat wij zijn verhaal wensen te aanhoren doch dat hij hiervoor niemand hoeft te schandaliseren. Wij maken hem ook duidelijk dat hij niet tegen de politiebeambten hoeft te roepen. Onmiddellijk neemt hij een verbale agressieve houding aan en maakt eerste opsteller duidelijk dat hij achteruit moet gaan staan omdat deze zich in zijn persoonlijke ruimte zou bevinden. Hij maakt opstellers duidelijk dat zij niet weten met wie ze te doen hebben. Hij wenst ook verder niet meer te spreken met gewone inspecteurs, hij eist minstens een hoofdinspecteur te spreken waarop eerste opsteller hem duidelijk maakt hoofdinspecteur te zijn. Betrokkene blijft echter voortdurend roepen dat het "de vuile zwarten" zijn die het probleem zijn niet hij. Het volgende moment kalmeert hij en maakte hij eerste opsteller nogmaals duidelijk dat hij niet weet met wie hij te doen heeft. Hij laakt de aanwezigheid van zoveel geüniformeerde collega's. Hij vindt alles maar een "muppetshow". Meermaals moeten wij de man aanmanen tot zelfbeheersing en kalmte. Wij maken hem duidelijk dat wij er zijn omdat men beroep op ons heeft gedaan omdat men vreesde dat de situatie uit de hand zou lopen. De man maakt ons duidelijk dat hij hooggeplaatste officieren bij de federale politie kent en dat onze carrière wel eens van korte duur zou kunnen zijn. Dankzij deze kennissen zou hij vandaag een uiteenzetting hebben mogen geven aan de federale school. Vervolgens probeert hij eerste opsteller te intimideren met te wijzen op de vele dienstjaren die hij reeds achter de rug heeft en het feit dat hij dag dagelijks zijn leven riskeert in de Brusselse M.-wijk. Wij maken betrokkene duidelijk dat dit nu weinig ter zake doet en verzoeken hem meermaals om zich rustiger te gedragen. Wanneer wij betrokkene duidelijk maken dat hij fel geurt naar alcoholische dranken maakt hij ons duidelijk dat hij niet meer in dienst is en dat hij dus mag drinken wat en hoeveel hij wil. Wij bevestigen dit maar maken hem tevens duidelijk dat dit hem niet het recht geeft om schandaal en onwelvoeglijk gedrag te vertonen. Betrokkene maakt ons duidelijk dat hij een zware werkweek achter de rug heeft en dat hij hierdoor wat gaan drinken is met collega's en zijn vrouw op café. Wanneer wij de man om zijn identiteitskaart vragen ter identificatie geeft deze ons ostentatief zijn dienstkaart af. Gezien hier geen geboorte gegevens (datum en plaats) opstaan en bovendien de foto op deze kaart onherkenbaar werd gemaakt benadrukken wij dat we diens identiteitskaart willen zien en niet zijn dienstkaart. Hierop reageert hij met de woorden "Ah, zij de gij zo ene" zonder hier verdere uitleg te willen over geven overhandigt hij uiteindelijk zijn identiteitskaart.

Wanneer eerste opsteller met partij H. aan het praten is wordt deze weggetrokken door diens echtgenote. Op dat moment wordt eerste opstellers aandacht getrokken door collega S.. Zij maakt opsteller duidelijk dat partij H. een vuurwapen op de rug draagt. Dit is deels overtrokken door de pull van betrokkene. Op een gegeven moment houdt partij H. zijn handen op zijn rug, het volgende moment valt het vuurwapen van achter zijn rug op de grond van het perron. Partij H. probeert zijn wapen zo vlug mogelijk terug weg te steken achter zijn rug. Op onze sommatie laat hij zijn handen zien en kunnen wij zijn vuurwapen, een GP met serienummer X met lader op het wapen zonder meer van achter zijn rug weghalen. De lader vertoont geen serienummer en is geladen met 12 patronen. De sledeveiligheid stond bij interpellatie niet geactiveerd doch er bevond zich geen patroon in de kamer. Wij besluiten het dienstvuurwapen in voorlopige bewaring te nemen tot nader order. Navraag bij de PZ Brussel-Hoofdstad leert ons dat betrokkene zijn vuurwapen mee naar huis mocht nemen gezien het terreurdreigingsniveau nog steeds op niveau 3 staat.

Wanneer wij betrokkene aanspreken stellen wij vast dat zijn adem sterk naar alcoholische dranken geurt, dat hij felle bloeddorlopen ogen heeft, dat betrokkene voortdurend hetzelfde herhaalt, dat hij een rood aangelopen aangezicht heeft, dat hij slordig gekleed loopt en dat hij last heeft van hevige stemmingswissels. Het ene moment is de man meewerkend en rustig, het volgende moment is de man verbaal agressief en laakt hij onze aanwezigheid. Hieruit besluiten wij dat de man een gevaar vormt voor zichzelf, de maatschappij en besluiten wij hem over te brengen naar onze burelen. Gezien het nog steeds om een collega gaat besluiten wij om betrokkene niet te boeien en vriendelijk te verzoeken ons te volgen, hetgeen betrokkene ook doet.

Partij H. maakt ons herhaaldelijk duidelijk dat wij hem dankbaar moeten zijn omdat hij immers IPP (Inspecteur Principal de Police/Hoofdinspecteur van politie) is in Brussel meer bepaald in de M.-wijk. Hij is daar naar eigen zeggen de meest verdienstelijke kracht die aanzien krijgt tot in de hoogste regionen. Hij zou op handen gedragen worden door al zijn inspecteurs. Hij zorgt er volgens zijn zeggen voor dat al het zwart gespuis daar blijft en zodoende zorgt hij voor onze veiligheid.

Betrokkene is op geen enkel moment fysiek agressief geweest naar onze diensten. Zijn agressie naar onze diensten was enkel verbaal en minachtend.

In de periode tussen 22.10 uur en 23.35 uur heeft betrokkene 8 glazen water gevraagd en gekregen.

Daar het cameratoezicht van cel 1 waarin partij H. zich initieel bevindt, defect is besluiten wij betrokkene om 23.35 uur te verhuizen naar cel 2. Tijdens de verhuis maakt partij H. nogmaals duidelijk aan eerste opsteller dat hij verkeerd bezig is en dat hij "dikke stront" mag verwachten als zal blijken dat hij "die zwarten" niet heeft geïdentificeerd. Wij maken betrokkene duidelijk dat er op het moment van interpellatie geen enkele reden was om die mensen te onderwerpen aan een identiteitscontrole gezien deze rustig en welgemanierd de inspecteurs hebben te woord gestaan en wij informatie van omstanders hadden bekomen dat hij diegene was die schandaal maakte. Opnieuw maakt de man duidelijk dat het einde van de carrière van eerste opsteller dicht bij is. Wij wensen hier verder niet op te reageren en verzoeken hem cel 2 te betreden. Eenmaal in de cel wenst hij expliciet te weten waarom hij werd opgesloten en om hoe laat juist zijn vrijheidsbeneming is ingegaan. Wij geven hem de nodige tekst en uitleg doch betrokkene is hier niet genoeg mee gediend en zegt dat wij hem niet kunnen opsluiten voor openbare dronkenschap gezien wij niet met hem naar het ziekenhuis zijn geweest om toelating tot opsluiting te krijgen van de spoedarts. Wij maken betrokkene duidelijk dat dit geen noodzaak is doch indien hij dit wenst, wij gerust met hem naar de spoeddienst van het ASZ-ziekenhuis willen gaan. Betrokkene zegt dat dit niet nodig is maar dat we dat best onthouden voor de toekomst als we zullen verhoord worden door de ene of de andere instantie. Wij vragen betrokkene of hij verdere medische hulp nodig heeft. Hij zegt astmatisch te zijn en zegt een puffen te gebruiken. Wij maken hem duidelijk dat hij deze duidelijk niet mee heeft. Hierop zegt hij wel zonder te kunnen tot zijn vrijlating. Vervolgens leest hij eerste opsteller de les en maakt hem duidelijk dat indien hij ook voor verstoring openbare orde werd opgesloten hij nu kalm is en er dus geen reden meer is om hem op te sluiten. Hij eist hierop zijn onmiddellijke invrijheidstelling. Wij dienen de man te ontgoochelen en maken hem duidelijk dat de bestuurlijke opsluiting onder de bevoegdheid en verantwoordelijkheid valt van de OBP en deze zal beslissen over het moment van zijn invrijheidstelling rekening houdend met de wettelijke bepalingen. Eens te meer was duidelijk dat de man eerste opsteller probeerde te intimideren en de les te spellen. Op zijn vraag geven wij hem nog enkele bekertjes water en sluiten de celdeur zonder meer.

Op 17/10/2015 om 00.53 uur wordt partij H. vrijgelaten uit cel 2 dit in het bijzijn van de aanwezige collega's van de dienst intern toezicht onder leiding van commissaris P.. Deze laatste ontfermt zich verder over het dienstwapen van partij H. en is ook zo vriendelijk om partij H. thuis te willen afzetten. Om 01.00 uur hebben partij H. en de collega's van de PZ Brussel-Hoofdstad het commissariaat verlaten".

Tevens noteerden ze i.v.m. R. K.: "Betrokkene biedt zich aan ten burele en begint aldaar onze diensten de les te spellen en te verwijten. Tevens blijft betrokkene onrust stoken in de ontvangstruimte van ons commissariaat en kan mondeling niet worden gekalmeerd door onze diensten. Omdat R. zich in een staat van dronkenschap bevindt, een gevaar voor zichzelf vormt en anderen wordt er overgegaan tot opsluiting van betrokkene ter ontzuivering.

Wanneer wij meermaals trachten betrokkene tot bedaren te brengen blijft deze echter opstellers toeroepen dat wij onze job gaan verliezen en zij wel de nodige telefoons zal doen hiervoor. Ze roept dat wij het recht niet hebben haar man vast te houden. Hierbij blijft ze druk gesticuleren met de armen. We vragen R. K. meermaals om het commissariaat te verlaten in het bijzijn van haar schoonvader. Ze weigert en laat weten dat ze vertrekt wanneer zij dit wenst en wij haar niet zomaar kunnen wegsturen. Eerste opsteller vraagt haar meermaals om de plaats te verlaten of rustig plaats te nemen in de wachtzaal tot we verdere informatie kunnen geven. Daar R. K. nog steeds weigert hieraan gehoor te geven laat H. D. T. haar weten dat dit haar laatste verwittiging is of ze anders de nacht kan doorbrengen in het commissariaat. Dit heeft als enig effect dat betrokkene opnieuw uitbarst in een volledige scheldpartij en geroep naar onze diensten waarop opstellers overgaan tot het nemen van bewarende maatregelen en haar wegleiden naar het cellencomplex".

5. O. J. verklaarde: "Ik nam de trein met mijn man en mijn kinderen en dan kwam er een man die het toilet binnen ging en buiten kwam en de deur van het toilet open liet, en ik heb hem vriendelijk gevraagd om de deur van het toilet toe te doen en hij begon te roepen en te schreeuwen naar ons weet je met wie je te doen hebt ik ben een politiemann en ik zal jullie mensen aanpakken en zijn vriendin schreeuwde ook naar ons, ze roken beiden naar alcohol, en hij vroeg ook aan de treinbegeleider onze richting en onze bestemming, hij bedreigde ons ook en toonde zijn politie-kenteken. Mijn man vroeg hem of hij een racist was en hij zei ja en hij zei als je niet graag hoort wat ik je zei dan kun je teruggaan naar je land. In de bergen doen alle zwarten wat hij zei, de vrouw die bij hem was, was ook aan het schreeuwen, maar ik begreep het niet want zij sprak geen Nederlands en ze deed een teken van 'hoepel op', ik heb het geen tweede keer gezien. Ik wens mijzelf slachtoffer te verklaren".

6. L. V. verklaarde onder meer: "Ik bevond mij op de trein welke van Brussel-Midi naar G. reed. Het betrof een nieuw model van trein waar je ter hoogte van het toilet tegenover elkaar zit zonder afsluiting van toilet gedeelte en de zitplaatsen. Tegenover mij zat een Afrikaanse familie, vader, moeder, kind en een baby in een buggy.

Op een gegeven ogenblik komt een blanke man uit het toilet gestapt en sluit niet de deur. De Afrikaanse vrouw vroeg in de Engelse taal, aan de man om de deur van het toilet te sluiten omdat er wat geurhinder is en zij met haar kind en baby er dicht aan zit. De blanke man zei hierop in het Engels "wie ben jij om mij te commanderen". De vrouw zei dat ze niet commandeert maar dat ze dat gewoon vraagt om dat ze daar zit met haar kinderen. De Afrikaanse man heeft hierop tegen de blanke man gezegd dat hij zo niet tegen zijn vrouw moet praten. De blanke man is naar zijn zitplaats gegaan wat verder in de wagon, nam er zijn dienstkaart van politie, toonde deze aan de Afrikaanse man en zei hierbij dat hij niet weet met wie hij te maken heeft en dat hij van de politie is. De blanke man zei vervolgens "ik ken jullie soort, ik ken heel goed de M.-wijk". Hij zei dat hij ze ging terugsturen en dat hij wel weet hoe Afrikanen zijn. Ik ben hierop tussenbeide gekomen en heb gezegd tegen die blanke man dat hij zo niet moet praten tegen de Afrikaanse man. De blanke man is terug gaan zitten. Vervolgens komt de treincontroleur de wagon binnen om de kaartjes te knippen. Het grootste kindje van het Afrikaans gezin vroeg of zij het kaartje mocht knippen, wat mocht. Nadien gaat de treincontroleur bij de blanke man. Ik hoorde dat de blanke man tegen de treincontroleur het volgende zei "Ik beveel u dat je aan de volgende halte deze mensen, verwijzend naar het Afrikaans gezin, de trein doet verlaten. De treincontroleur weigerde dit waarop de blanke man hem opnieuw vroeg dat te doen. Ik zag dat de treincontroleur ongemakkelijk werd. De blanke man zei ook tegen hem dat hij ervoor ging zorgen dat hij zijn job ging verliezen.

Ik ben dan naar de blanke man toegestapt, welke nog bij de treincontroleur stond, en zei hem dat hij geen recht heeft omdat te vragen, dat het niet is omdat hij van de politie is dat hij zich alles mag permitteren. De blanke man antwoordde mij dat ik moest zwijgen en dat hij al gebeld heeft, dat er een hele brigade staat te wachten. Ik werd hierop heel kwaad. Een andere man kwam naar mij toe en vroeg mij te kalmeren en heeft gevraagd het zo te laten. Ik vermoed dat deze man ook een van de politie was. De Afrikaanse man vroeg me ook om het met rust te laten, dat de blanke man gedronken had en hetgeen zin had. Ik zag dat de man een blikje "desperado's" bij zich had. Hij was duidelijk dronken. Zijn vriendin was ook moeilijk aan het doen, maar niet zo extreem als hem. Ik heb geen vuurwapen gezien tijdens het gebeuren op de trein".

7. V. L. D. verklaarde onder meer: "Het is correct dat ik op 16/10/2015 op de trein van Brussel-Centraal naar G. van 20.46 uur zat. Ik kan U niet met zekerheid vertellen wie waar opgestapt is doch deze trein hield onder meer halt in Brussel-Zuid. Toen we net Brussel hadden verlaten hoorde ik plotseling achter mij een mondeling tumult.

Ik zat in een wagon met mijn rug richting het toilet. In eerste instantie hoorde ik een negroïde man beleefd en vriendelijk vragen in het Engels "Sir please close your door, there are children here". In eerste instantie hoorde ik de man die later zal een collega zal blijken te zijden binnensmonds praten zonder hem eigenlijk te begrijpen. Het is pas nadat de eerder gemelde man zijn verzoek om de deur van het toilet te sluiten reeds meermaals had herhaald dat ik ook verstond wat de collega repliceerde. Deze laatste zei onder meer dat men niet wist met wie men te maken had, dat hij chief of police of M. was, dat hij zich niet liet bevelen door zwarten, dat de zwarten hem niets te zeggen hadden, dat hij dagdagelijks te maken had met zwarten en dat hij deze indien nodig terug zou sturen van waar ze kwamen en dat hij zijn deur zeker niet ging sluiten. Ook zijn vriendin kwam hier meermaals tussen doch ik verstond niet meteen wat zij brabbelde. Deze vrouw was duidelijk Franstalig doch poogde met momenten Engels te praten. Op een gegeven moment hoorde ik de toon van de discussie snel naar omhoog gaan. Hierop zag ik ook dat een buurvrouw dewelke wel zicht op de situatie had zich recht zette en richting de discussie liep. Onmiddellijk hierop stond ik ook recht en ging een kijkje nemen van wat er zich juist afspeelde. Op dat moment waren er zeker al een viertal passagiers die tussen de latere collega en de negroïde man hadden plaats genomen om deze van elkaar te scheiden. De man was vergezeld van enkel kleine kinderen die door de hele zaak gechoqueerd waren en aan het huilen waren. Hierop toonde ik hem discreet mijn politie armband en maakte hem duidelijk dat ik een collega was. ik had de intentie om de hele scène te kalmeren en dan collega naar zijn plaats, wat verder in de andere coupé, te begeleiden. Tegen de negroïde man vroeg ik eveneens om kalm te blijven en terug plaats te nemen, hetgeen deze man ook onmiddellijk deed. De collega ging vervolgens naar zijn plaats naast zijn partner dewelke terug neerzat met twee blikjes bier, ik denk dat het "Wittekes van Hoegaarden", op haar schoot. Ik bleef op dat moment in de middengang op zijn hoogte staan en praatte voortdurend op hem in. Ik maakte hem ook duidelijk dat hij niet goed bezig was en dat hij zich beter kon kalmeren dit ook omdat gans de resterende passagiers getuige waren van deze onsmakelijke scène. De collega. bleef echter verder roepen van op zijn plaats naar de negroïde man. Het feit dat hij hoofdinspecteur was, "chief of Police of M." en het feit dat hij ze terug naar hun land van herkomst zou sturen kwam als een rode draad in zijn verhaal steeds terug. Op een gegeven moment sprak hij mij ook aan met de opdracht om de man en zijn gevolg bij het volgende station uit de trein te verwijderen. ik maakte hem meteen duidelijk dat ik hier niet zou op ingaan en raadde hem aan om zich te kalmeren. Op een gegeven moment kwam er één van de vier personen die eerder ook al de partijen had gescheiden en ook van negroïde afkomst was, op zijn hoogte zitten en probeerde met zachte stem op hem in te praten. De toon van de discussie nam wat af en ik besloot om terug op mijn initiële plekke gaan zitten. De buurvrouw waarvan eerder sprake ging toen bij de geschoffeerde negroïde man zitten en praatte voortdurend met de man en zijn familie op een gemoedelijk toon zodoende zij geen oor meer zouden hebben voor de collega die onafgebroken zijn racistische praat bleef verkondigen.

Tussen Halle en Edingen herbegint de ganse scène opnieuw en voegt de collega er aan toe dat hij de negroïde man en zijn gevolg er het volgende station eigenhandig zal uitzetten. Hierop komt dan de eerder genoemde buurvrouw tussenbeide en vraagt aan de collega waarom dit allemaal nodig is en voegt er aan toe dat hij zich niet zo moet aanstellen. Hierop repliceerde de partner van de collega met te vragen waar zij zich mee moeide. Nadien had ik de indruk dat de scène zich weer wat kalmeerde.

Ergens tussen Edingen en G. is dan de treinbegeleider langs geweest. Deze kwam de kaartjes controleren en had eigenlijk van de voorgemelde scène niets gemerkt. De man was zeer joviaal tegenover de kindjes van de negroïde man. Vervolgens ging hij richting onze collega.

Eens ter hoogte van de collega maakte deze laatste zich onmiddellijk kenbaar als hoofdinspecteur van politie en eiste van de begeleider dat hij de negroïde familie bij de volgende halte zou verwijderen uit de trein. De begeleider heeft hierop zeer rustig en correct geantwoord dat de mensen over een geldig vervoersbewijs beschikten en dat er geen reden was om deze te verwijderen. Onmiddellijk verhoogde de collega zijn toon. Hij zei aan de treinbegeleider dat indien deze geen gevolg zou geven aan zijn bevelen hij deze een proces-verbaal zou opstellen voor het negeren van zijn bevel en dat deze problemen zou krijgen in zijn job. Hij zei ook dat hij meteen een peloton zou laten aanrukken om deze familie alsnog te laten verwijderen. Hierop kwam de eerder gemelde buurvrouw opnieuw tussenbeide en stapte

op de collega af. Ik had mij ondertussen opnieuw verzet ten einde terug zicht te krijgen op de situatie. Ik zag toen dat de partner van de collega dreigend naar de buurvrouw toe stapte. Zij zei nogmaals dat deze laatste zich niet te moeien had. Ik ben er toen onmiddellijk terug naar toe gegaan omdat ik aanvoelde dat er het volgende moment slagen zou kunnen vallen. Hierop zette de vriendin zich onmiddellijk terug neer op haar plaats. De buurvrouw zette zich ook terug neer op haar plaats. De collega bleef roepen naar de treinbegeleider Ik maande de collega terug aan tot rust doch te vergeefs. Hij beval mij om hem te helpen om de negroïde familie het volgende station te verwijderen uit de trein. Ik maakte hem meteen duidelijk dat ik dit niet ging doen en dat hij zich in zijn dronken toestand diende te kalmeren. Ik zei de man letterlijk dat hij geen publiciteit aan het maken was voor de politie! Hierop maakte de treinbegeleider gebruik om de scène te verlaten.

Ik probeerde de man nog een tweetal keren te kalmeren doch ook hier te vergeefs. Uiteindelijk nam ik uit miserie plaats nabij de negroïde familie ten einde eventueel te kunnen tussenkomen indien de collega fysiek agressief zou worden. De man riep mij ook enkele keren toen dat omdat ik hem niet wilde helpen hij beroep zou doen op de politie van G.. Ik zou wel zien dat deze collega hem wel zouden helpen

In het station van G. was ik eigenlijk verbaasd dat de politie toch aanwezig was omdat ik nauwelijks kon vatten dat hij in zijn toestand beroep zou doen op de collega's. Samen met de buurvrouw hebben wij de collega eerste laten afstappen en zijn bij de negroïde familie gebleven. Toen we zagen dat de collega in discussie was gegaan met Uw diensten zijn wij dan samen met de negroïde familie afgestapt. Ik nam een van de collega apart om haar mijn verhaal te doen. Aan deze collega liet ik ook mijn dienstkaart zien. Van wat de collega juist geroepen heeft op het perron kan ik mij niets meer woordelijk herinner. Ik weet wel nog dat hij mij verweet geen collega meer te zijn omdat ik hem niet had willen helpen. Ik ging hier niet op in en begeleide vervolgens op verzoek van Uw mannelijke collega de negroïde familie tot buiten het station. Zowel bij deze familie als bij de "buurvrouw" heb ik mij toen kenbaar gemaakt als politieambtenaar. Ik heb hen toen ook gezegd dat ik beschaamd was in zijn plaats als politieambtenaar. Ik heb op geen enkel moment de collega een dienstkaart zien boven halen noch heb ik hem op enig moment zijn dienstwapen ter hand zien nemen of dit te vertonen".

8. R. K. verklaarde onder meer: "Ik ben als treinbegeleider gemachtigd een bindende verklaring aan Uw diensten af te leggen. Op 16/10/2015 om 20.36 uur vatte ik mijn laatste trein rit van die dag als treinbegeleider aan te Schaarbeek. Ik had toen dienst in de trein 1592 dewelke van Schaarbeek naar Denderleeuw reed. Dit was mijn laatste shift van die dag. De treinrit verliep voorspoedig tot voorbij het station van Herne. Net voorbij mijn sluitingsbevel van de deuren, herbegon ik mijn controle in het volgende compartiment.

Ik herinner mij dat er een gezin van negroïde afkomst aan de toiletten zat op de voorziene banken. Het betrof een gezin met kleine kinderen. Ik herinner mij deze omdat de kinderen zo vrolijk waren omdat ik ze hun kaartje zelf had laten valideren. Na deze controle deed ik mijn ronde verder in het rijtuig.

Plotseling kwam ik bij een man in burgerkledij die mij prompt zijn dienstkaart van de politie liet zien. De man maakte mij duidelijk dat hij niet opgezet was met de negroïde familie en beval mij dat ik hem moest helpen om deze van de trein te verwijderen bij de volgende halte. Ik maakte de politieman duidelijk dat ik geen enkele reden zag om deze mensen te verwijderen gezien zij in het bezit waren van een geldig treinticket. De man repliceerde met te zeggen dat het altijd hetzelfde was met "diene nest" doelende op de negroïde familie. Ik maakt de man nogmaals duidelijk dat ik niet bevoegd was om de mensen te verwijderen omdat zij mijns inziens in orde waren met hun vervoersticket. Hierop merkte de politieman mij op dat hij het beu was dat "die zwarte tegen zijn botten pisten". De politieman maakte mij duidelijk dat ik naar hem te luisteren had, hij was immers de "Chef van de M.". Deze laatste bewering heeft hij gedurende de rest van de treinrit meermaals herhaald. De man maakte mij duidelijk dat hij beveelt en dat ik gewoon diende te luisteren naar zijn bevelen. Eens te meer herhaalde hij dat het altijd wel wat was met "diene nest", steeds doelende op de negroïde mensen.

Gezien ik niet inging op de politieman zijn eisen zette deze zijn stelling kracht bij door te dreigen dat hij mij zou laten schorsen indien ik geen gevolg zou geven aan zijn bevelen. Ondertussen waren wij aangekomen in het station van Tollenbeek. Nadat ik mijn deuren opnieuw had vergrendeld ging ik nogmaals tot bij de man om hem eens te meer duidelijk te maken dat ik deze mensen niet kon weigeren en dat indien hij dit wenste, hij altijd kon klacht neer leggen tegen die mensen bij de politie en dat ik deze laatste zelfs kon opbellen als hij dit zou wensen. Mijn voorstel maakte allermindst indruk op de man want het volgende moment rommelde hij wat in zijn tas en nam vervolgens ostentatief zijn vuurwapen

uit deze tas. Het volgende moment nam hij het vuurwapen dat nog in een driehoekig holster zat ter hand, zwaaide hiermee over de zetels zodat iedereen die het wilde zien het gezien had. Tenslotte stak hij dit achteraan zijn broek tussen zijn broeksriem en zijn broek. Deze handeling kwam zeer dreigend over. Het is wel zo dat de man het vuurwapen nooit uit zijn holster heeft genomen of hiermee naar iets of iemand heeft gericht. Doch enkel het feit van dit zo ostentatief te doen was al dreigend genoeg voor mij om vervolgens de plaats te verlaten. Hierop is een andere man die 'collega' tegen de betrokkene politie man had gezegd tot bij hem gestapt. De tweede man die erbij gekomen was heeft de betrokken politieman kunnen kalmeren en heeft er voor gezorgd dat deze laatste terug ging zitten. In de hele periode dat ik in het coupé aanwezig was heb ik de politieman steeds van alles horen roepen naar de negroïde familie doch dit was in het Frans en ik heb niet steeds begrepen wat de man zei. Het was wel duidelijk aan de agressieve toon te horen dat dit geen lieve woordjes waren. Ik wens U toch op te merken dat de politieman allesbehalve een nuchtere indruk liet. Ik rook een ontegensprekelijke alcoholgeur bij de man en deze sprak bij momenten met dubbele tong. Het is ook correct dat de man vergezeld was van een vrouw. Deze laatste riep ook van alles en gesticuleerde duidelijk in de richting van de negroïde familie. Aan de toon te horen waren dit ook geen lieve woorden.

Het enige wat ik van de verwijten naar de negroïde familie begrepen had was dat het hun fout was zonder echter te weten waar zij door de politieman en diens vrouwelijke partner van beschuldigd werden. Later zal ik van een andere reiziger vernemen dat de hele heisa begonnen was na een toiletbezoek in de trein van de politieman. Deze reiziger gaf duidelijk aan dat de politieman met alle problemen begonnen was.

In de discussie liet de man zich geregeld de term "vuile zwarte, ik laat niet tegen mijn botten pissen door diene nest zwarten en dat hij chef M. was" ontvallen".

9. H. P. verklaarde:

"Vraag: Wat betreft het dossier OU.54.L4.006744/15 wegens verstoring van de openbare orde: U maakte bij het verlaten van de trein met luide stem en veel gebaren duidelijk dat u ruzie had gehad op de trein naar uw zeggen met "vuile zwaden". Wat is uw commentaar hierop?

Antwoord: Dat is negatief, dat is één grote leugen en een grote belediging

Vraag: U zou verder nog hebben geroepen: "dat het de vuile zwarten zijn die het probleem zijn en niet u". U zou alles maar een "muppetshow" hebben gevonden. De politie diende u meermaals tot zelfbeheersing en kalmte aan te manen. Wat is uw commentaar hierop?

Antwoord: Dat is een grote belediging. Ik heb nooit gezegd: "vuile zwaden". Dit is weer een excuus die de politie van G. gebruikt om hun slecht optreden te vergoelijken.

Vraag: U zou de politie van G. hebben duidelijk gemaakt dat u hooggeplaatste officieren kende bij de federale politie en dat hun carrière wel eens van korte duur zou zijn. Wat is uw commentaar hierop?

Antwoord: Dit is een grote leugen. Het proces-verbaal van de politie van G. begint echt goedkoop te worden en is beneden alle niveau.

Vraag: U vertelde de politie van G. dat u H. bent in BRUSSEL meer bepaald in de M.-wijk. U zou gezegd hebben dat u ervoor zorgt dat al het zwart gespuis daar blijft en zodoende u voor de veiligheid van de politie van G. zorgt. Wat is uw commentaar hierop?

Antwoord: Weeral hetzelfde. Dit is een grote leugen en een belediging om hun fouten in te dekken. Ik stel mij de vraag of de redacteur van dit proces-verbaal zich niet schaamt om een dergelijke leugen neer te schrijven en dit durft te tekenen met "waarvan akte".

01: U zegt mij dat het proces-verbaal door meer dan één collega's is getekend. Dat is niet moeilijk, zij hebben afgesproken om hetzelfde te zeggen. Ik kan aannemen dat wanneer u het proces-verbaal hebt gelezen (hetgeen een grote leugen is) u er misschien vanuit gaat dat die persoon die daar verdacht wordt een grote racist is maar dit is gelukkig niet de waarheid. Dit wil ook zeggen dat die collega's die getekend hebben bij "waarvan akte" allemaal valsheid plegen.

Vraag: Uw agressie naar de politie van G. toe was verbaal en minachtend. Wat is uw commentaar hierop?

Antwoord: neen. Ik kom van de trein, 1 ik ben moe en 2. Ik heb inderdaad een discussie gehad met een persoon van Congolese origine, ik heb gevraagd aan de intervenanten om de persoon in kwestie tegen te houden. Ik word daar geconfronteerd met een aantal politiemensen, vier of vijf waarvan één hoofdinspecteur (H.) was. Hij was duidelijk te onderscheiden in zijn wit hemd en met zijn twee kronen. Wanneer ik die H. erop attent maak dat hij de Congolees moet tegenhouden zegt hij mij: "die man is het probleem niet, gij zijt het probleem". Ik heb hem hierop gezegd dat indien hij zijn werk niet kan doen zoals het hoort hij beter "demi-tour" doet en mij met rust laat. Als men dat arrogantie noemt... Die man is hoofdinspecteur en heeft dus al een aantal jaren dienst en hij zou moeten weten dat wanneer hij iemand arrogant behandelt van antwoord kan gediend worden. Ik heb 15 jaar interventie gedraaid en als ik in zo'n situatie kwam dan hield ik de twee partijen tegen en luisterde ik naar beide partijen. Hij heeft dit hier niet gedaan, volgens mij is dit een teken van partijdigheid, Ik stel me de vraag waarom dat die tweede partij niet werd tegen gehouden en wat het doel was van die hoofdinspecteur.

Vraag: Zijn er naast uzelf en uw echtgenote andere getuigen geweest van de discussie op de trein?

Antwoord Op de trein wel. Er was een man van Congolese origine, die ik ken vanuit de wijk maar wiens naam ik niet ken, die heeft tegen mij in de trein gezegd: "chef laat dit passeren, die man is voor geen rede vatbaar, volgens mij heeft die man ofwel gedronken of gesnoven". De discussie is hierop gestopt en die man die is tussen gekomen heeft zich dan bij mij gezet en wij hebben dan nog een 20-tal minuten gebabbeld op de trein.

Vraag: U zou tegen de H. van de PZ G. hebben gezegd dat hij "dikke stront" mag verwachten als zou blijken dat hij "die zwarten" niet zou geïdentificeerd hebben. Wat is uw commentaar hierop?

Antwoord: Dat is niet waar. Ik heb tegen die man gezegd dat ik het op prijs zou hebben gesteld indien hij de tweede partij ook zou gehoord hebben.

Vraag: Ingevolge uw discriminerende uitlatingen over de huidskleur van enkele reizigers en manier waarop u die luidkeels hebt geuit op het perron, in het bijzijn van diverse reizigers zag de politie van G. zich genoodzaakt om lastens u en uw echtgenote ambtshalve proces-verbaal op te stellen. Wat uw persoon betreft is dit het proces-verbaal met nummer OU.56.L4.006747/15 wegens racisme en xenofobie. Wat is uw commentaar hierop? Antwoord: Dat is een grote leugen om hun kemel van administratieve aanhouding toe te dekken. Men verwijt mij van een racist te zijn en 1. Ik ben getrouwd met een vrouw van Poolse origine en 2. in 2012 heb ik de cel M. opgericht waar ik dagdagelijks geconfronteerd word met Congolezen en mensen van andere origine. Ik wil er de nadruk op leggen dat dit een zéér moeilijke wijk is om in te werken. In vier jaar tijd is er nog geen enkele klacht tegen mij geweest. Al de mensen die werken voor de team M. die worden door mij gerekruteerd. In mijn team heb ik een collega van Marokkaanse origine, Algerijnse en Colombiaanse origine. De mama's in de wijk die noemen mij "papa". Als ik een grote racist zou zijn zou dit al lang zijn boven gekomen. Die zaak is geëscaleerd door iemand die zich gedragen heeft als de "sheriff" van G.. Op geen enkel moment heb ik "vuile zwarten" geroepen. Bij ons was het incident op de trein gedaan. Het incident is opnieuw geëscaleerd op het moment dat die Congolees die mij kent vanuit de wijk is afgestapt in EDINGEN.

Vraag: U haalde volgende woorden aan : "vuile zwaden", "muppetshow", "zwart gespuis", "de zwarten moeten niet tegen mijn botten pissen"; "nest", "Chief of Police of M.", "de zwarten hebben mij niets te zeggen" en "ik zal hen indien nodig terugsturen vanwaar ze komen",... Wat is uw commentaar hierop?

Antwoord: Grote leugen. Het is wel een heel saai PV dat die mannen hebben opgesteld.

Vraag: Er zit een getuigenverklaring in het dossier waarin staat vermeld en ik citeer. "... ik hoorde dat de blanke man tegen de treincontroleur het volgende zei: "Ik beveel u dat je aan de volgende halte deze mensen, verwijzend naar het Afrikaans gezin, de trein doet verlaten. De treincontroleur weigerde dit waarop de blanke man hem opnieuw vroeg dat te doen. Ik zag dat de treincontroleur ongemakkelijk werd. De blanke man zei ook tegen hem dat hij ervoor ging zorgen dat hij zijn job ging verliezen. ..." Wat is uw commentaar hierop?

Antwoord: Niet waar. Ik heb aan de treinconducteur gevraagd om tussen te komen omdat de situatie aan het escaleren was.

ik weet dat er op de trein een collega zat met waarschijnlijk . zijn vriendin bij hem. Op het moment dat de Congolees, die ik ken vanuit de wijk, de trein heeft verlaten is de vriendin van de collega opgestapt en die is mijn vrouw beginnen te provoceren. Zij zei: "Ik vind het schandalig waarin gij u moeit". Zij is naar mijn vrouw toegestapt want zij zat een tiental meter verwijderd van bij ons. Mijn vrouw heeft hierop gezegd: "Nu gaat ge zitten en is het gedaan met uw poppenkast". Het is zij, die vriendin van de politieman, die olie op het vuur heeft gegooid want ik herhaal voor ons was het incident afgesloten. Ik stel mij de vraag wie de lokale politie van G. heeft gebeld. ik moet dan niet ver gaan zoeken. Ik moet dan ook niet ver gaan zoeken dat die H. tegen mij zei: "Ik kom voor u en met dienen anderen heb ik niets te maken".

OI: U vraagt mij wie er gebeld heeft naar de politie. Dat is die politieman geweest vanop de trein, dat zal wel een kennis zijn geweest van de politie van G.. Dan de vriendin van die politieman die tegen mijn vrouw begon, ja het is niet moeilijk dat legt die politieman een verklaring "tegen" mij af.

Ik heb dergelijke uitlatingen niet gezegd. ik heb een dispuut gehad met die man. Ik heb mijn wapen uit mijn zak gehaald, uit het zicht van iedereen, om te vermijden dat ingeval van een escalatie (in een moment van onoplettendheid) iemand die zak zou stelen. Ik heb een discussie gehad met de treinbegeleider omdat die man zijn werk niet deed. De zaak was voor ons afgehandeld.

[...]

Ik kan mij dat niet herinneren. Ik heb nooit "vuile zwarten" gezegd

[...]

De hele discussie is in de trein begonnen op het moment dat ik naar het toilet ben gegaan en de deur zich niet automatisch sloot. Ik werd hierop onmiddellijk afgesnauwd door de vrouw van het koppel van negroïde afkomst. Ik heb hierop geantwoord dat de deur zich automatisch zou sluiten en daarop ben ik gaan zitten. Dan is die vrouw, gesteund door haar man, blijven roepen en tieren. Gezien dat dit bleef aanhouden en ik het gevoel had dat dit zou escaleren ben ik naar het koppel toegestapt om hen er nogmaals op te wijzen dat de deur zich automatisch zou sluiten, hetgeen dan ook gebeurde op dat moment. Die zijn blijven roepen en tieren en dit op een verbaal agressieve manier. Ik dacht op een gegeven moment dat die man op de vuist zou gaan met mij. Ik heb dan mijn dienstkaart getoond aan die man en zei tegen hem: "zo spreekt ge niet tegen de mensen, dat is geen doen". Die man bleef roepen. Dan is er een manspersoon in burgerkledij tussen gekomen en ook die Congolees die mij kent vanuit de M. wijk. Ik heb dan efkens een paar woorden gewisseld met die politieman en heb hem duidelijk gezegd dat als die man zo bleef doen dat hij mij zou moeten helpen omdat het niet kan dat die man zo tegen politiemensen tekeer, gaat. Uiteindelijk zijn de gemoederen dan toch bedaard. Ik ben dan iets verder in de trein gaan zitten om die mensen van negroïde afkomst niet meer te zien. Ik en mijn vrouw zijn dan een gesprek aangegaan met die Congolees vanuit mijn wijk. Voor ons was die zaak afgesloten, dat was gedaan. Die Congolees is dan afgestapt in EDINGEN en dan is die vriendin waarschijnlijk van die politieman beginnen roepen naar mijn vrouw.

Op het ogenblik dat de trein terug vertrokken is, begint tegenpartij zich opnieuw op te winden, wordt bijgestaan door een jonge vrouw dewelke gezeten is naast de interveniërende politieman en die duidelijk bijdraagt tot het escaleren van de situatie dewelke reeds gekalmeerd was want voor ons was de zaak reeds afgesloten". Op het moment dat het dus opnieuw begint te escaleren dan vraag ik de treinbegeleider om in te grijpen en die mensen van de trein te zetten voordat het echt uit de hand loopt. Voor mij moet de poppenkast stoppen. Ik herhaal, die situatie was voor ons afgesloten. Dat koppel blijft verbaal agressief. Er wordt niets gedaan door de treinbegeleider en natuurlijk begin ik mij op te winden. Ik kan duidelijk zien aan het gedrag van de Congolees dat hij mij duidelijk te lijf wil gaan. Dat koppel wordt gesteund door de vriendin van de politieman, die eigenlijk zo goed als mijn vrouw aanvalt. Mijn vrouw heeft dan die vrouw weggeduwd en gezegd: "Nu gaat ge zitten". Ik heb dan nogmaals gevraagd aan de conducteur: "gaat ge nu eindelijk eens doen waarvoor ge voor betaald wordt". Ik herhaal dat ik niet tussenkom, ik vraag dat er tussengekomen wordt. Er wordt niets gedaan. De politieman komt ons dan aanmanen en natuurlijk is er dan een discussie want ik word aangevallen en er is niemand die daar iets aan doet. Natuurlijk ben ik in discussie gegaan met zowel de controleur als de politieman, hetgeen logisch is. Uiteindelijk gebeurt er niets en de trein komt aan in G.. De tegenpartij, dat koppel dus, zijn

gehaast en die verlaten bijna lopend het treinperron. Wij worden, op dat perron, opgewacht door de politie van G. en de inspecteurs zijn duidelijk gekleed in een blauw hemd en de H. in een wit hemd. Mijn vrouw heeft dan gezegd dat wij erop stonden dat de tegenpartij wordt tegengehouden. De man in zijn wit hemd, de H., die meldt op arrogante manier dat hij niet was gekomen voor de tegenpartij maar voor mij en daarbij wees hij naar mij. Ik heb hem dan gezegd dat indien hij zijn werk niet op een "convenabele" manier kon doen hij beter "demi-tour" deed. Het was duidelijk dat die H. dit niet apprecieerde. Hij heeft dan gedreigd dat als ik hem op zo'n arrogante manier zou blijven bedreigen, hij mij van mijn vrijheid zou beroven. Dan heeft hij gezegd dat hij mij ging fouilleren en hij zag dan dat ik gewapend was. Dit kon volgens hem niet. ik heb hem dan uitgelegd dat wij gezien het dreigingsniveau 3 ons wapen op ons mogen houden voor het traject van en naar het werk. Hij heeft dit weg gelachen. Hij zei tegen mij als dit zo was dat ik kon gaan. ik ben dan met die mensen meegegaan en heb mij in de combi gezet en dit in afwachting van het antwoord van de H.. Die man (H.) is dan terug gekomen en heeft tegen mij gezegd dat ik diende mee te gaan naar het commissariaat. Toen ik hem vroeg om welke reden ik diende mee te gaan gaf hij mij als antwoord: "dat zullen we wel zien". Ondertussen, staat mijn vrouw langs de combi en die weet niet wat er gebeurt. Ze zijn dan met mij vertrokken naar het politiecommissariaat Ik werd dan ik een bureau geplaatst. Ik vermoed dat zij dan de DIT van PZ BRUSSEL Hoofdstad hebben gecontacteerd. Daarna hebben zij mij gefouilleerd en in de cel gestoken. Ik heb hen dan gevraagd om de verantwoordelijke officier te roepen. Ik vroeg ook naar een dokter om de openbare dronkenschap vast te stellen, hetgeen mij geweigerd werd. in tussentijd is mijn vrouw dan toegekomen met mijn vader, die ons eigenlijk kwam oppikken aan het station. Zij hebben zich aangeboden aan het onthaal van het commissariaat. Op het moment dat mijn vrouw vraagt naar de reden waarom ik was opgepakt heeft men haar onmiddellijk aangemaand met de woorden: "ZITTEN". Mijn vrouw was daar natuurlijk niet mee akkoord want zij wenst niet op zo'n manier aangesproken te worden en dan heeft men haar ook maar opgesloten. De reden is mij, tot op heden, niet duidelijk. Mijn vrouw werd niet opgepakt aan het station. Zij liep toen op hoge hakken en was niet dronken. Zij hebben haar gewoon opgepakt in het commissariaat omdat zij kwam vragen wat er scheelde. Haar is op geen enkel moment, de modaliteiten, de duur, in de taal voor haar verstaanbaar medegedeeld. Ik denk dat ik tegen 01:30 uur uit de cel ben gehaald en toen moest ik tot mijn grote verbazing vaststellen dat mijn vrouw langs mij zat (glazen celdeur). Ik heb haar toen gezegd dat zij kalm moest blijven en wij dat wel zouden regelen. Ik ben toen vertrokken tegen 01:30 uur met de mensen van de DIT. Aangezien ik tegen 07:00 uur 's ochtends nog geen nieuws had van mijn vrouw en ik wist dat zij was aangehouden ben ik naar het onthaal van de politie gegaan om te vragen of er nieuws was met betrekking tot mijn echtgenote. Die man aan het loket zei toen: "Ah, gij zijt hier, dan zullen wij haar vrij laten". Dan hebben wij om 07:30 uur het commissariaat van G. verlaten".

10. R. K. verklaarde: "Ik ben niet racistisch, noch xenofob. Ik ben een Poolse van origine en zelf vreemdelinge in het land. Ik heb een dochter die half-Italiaans is, mijn man is Belgisch. Ik zie niet in dat iemand die met drie verschillende nationaliteiten leeft, racistisch zou kunnen zijn. Ik werk in het centrum van Brussel waar ik veel vreemdelingen heb die een glas komen drinken daar waar ik tewerkgesteld ben, uit alle landen en van alle kleuren. Als ik racistisch zou zijn, zou ik niet kunnen werken in dat café. Ik werk in een firma van meer dan dertig personen waar er van alle nationaliteiten zijn. Als ik racistisch zou zijn, dan zou ik met niemand overeenkomen

S.1. Wat de feiten betreft, ik heb nooit een woord gezegd tegen de man die neerzat naast de deur van de toiletten. Ik heb niets gezegd en ik ben op mijn plaats gebleven. Ik wens een anekdote toe te voegen. Het is zo dat als ik mijn man niet gevolgd was tot aan het politiekantoor, ik nooit aangehouden geweest zou zijn en in de cel geplaatst zou zijn. Ik wil daarmee zeggen dat vóór ik mij aanmeldde op het politiekantoor, de politiemensen mij niet als xenofob of racistisch beschouwden, daar ze niets gedaan hebben tegen mij in het station en mij opnieuw hebben laten vertrekken. Toen ik getuige wilde zijn van de feiten, hebben de politiemensen niets willen horen. Ze hebben mij de rug toegekeerd en hebben mij gezegd dat ze enkel voor mijn man gekomen waren. Ik heb hen zelfs de man aangeduid die aan de oorsprong lag van al hetgeen er gebeurd was, de politieagenten hebben hem ook laten vertrekken.

S.1. Als ik zeg de man die aan de oorsprong ligt van het probleem, wens ik te spreken over een man die naast de deur van de toiletten zag, vergezeld van zijn familie. Zodra mijn man uit het toilet naar buiten

kwam, heeft deze man naar mijn man op een agressieve manier geroepen: "Doe de deur dicht, het ruikt slecht". Mijn man heeft hem kalm geantwoord dat de deur automatisch zou sluiten. Dat is zo in de nieuwe treinen. We hebben de rest van het traject tot in Edingen afgelegd samen met een man van zwarte kleur, die ons gezegd heeft dat we niet moesten letten op de man die naast de toiletten zat, dat die mensen wellicht de gewoonte niet hadden om de trein te nemen. Er was ook een meisje dat de mensen aanstak, gekleed in L. C.. Ik weet niet of dat meisje drugs genomen had of niet. Om nog meer te antwoorden, de treinchef is ook langsgekomen, hij heeft niets bijzonders gedaan noch gezegd. Voor mij was het een normaal incident, dat door enkele personen overdreven werd. De dag van vandaag behandelt men u als racist voor een ja of voor een nee.

S.I. Om te antwoorden op uw vraag om te weten of ikzelf in een "normale" toestand was op de dag van de feiten, verklaar ik u dat ikzelf rechtstond, op mijn hakken van 8 cm, en dat ik geen enkel probleem had om mij te verplaatsen. Als ik in een staat van dronkenschap geweest zou zijn, denk ik dat de politie mij niet zomaar had laten gaan.

In G. zou u op het perron geroepen hebben: "Zij zijn zwart, het is daarom, zij zijn de slachtoffers. De vuile zwarten ". Wat is uw commentaar daarop?

Antwoord: Ik heb dat nooit geroepen. Dat zou ongelooflijk zijn van mij om dergelijke zaken te zeggen in bijzijn van zes politieagenten, die mij bovendien hebben laten gaan zonder mij iets te zeggen. Het enige wat ik mij herinner is dat ik aan een vrouwelijke politieagent gezegd heb die zelfs de moeite niet deed om mij aan te kijken, dat ik het niet normaal vond dat men problemen voor ons veroorzaakte terwijl wij slachtoffers waren, en dat de politie niets deed tegen de persoon die aan de oorsprong van de problemen lag. Het was als een nachtmerrie. De politieagent heeft mij geantwoord dat we er nu niet moesten over discussiëren, dat ze dat later zouden zien.

S.I. Ik ontken formeel xenofobe of racistische uitspraken gedaan te hebben".

11. D. T. F. verklaarde: "Op 16-10-2015 vormde ik ploeg met I. D.

M.. Het juiste uur herinner ik mij niet meer, maar wij kregen radiofonisch de oproep van CICOV om ons te begeven naar het Stationsplein, naar het NMBS station waar er een trein zou aankomen op spoor 2. Er werd ons meegedeeld dat er twee politieambtenaren op het eerste rijtuig zouden zitten dewelke ruzie (een hevige discussie) zouden hebben met allochtonen. De oproepen was de treinconducteur, hij vreesde dat de situatie zou escaleren. Mijn collega en ik zijn er samen met de tweede interventieploeg naar toegegaan. Wij waren vóór de aankomst van de bewuste trein aanwezig op dat perron.

Wanneer de trein stopte, stapte er onmiddellijk een manspersoon op ons af met zijn dienstkaart in zijn hand. Wij konden deze man later dan identificeren als zijnde de heer H. P.. Hij probeerde ons duidelijk te maken dat hij ruzie had gehad op de trein, naar zijn zeggen met "vuile zwarten". Hij riep deze verwijten zodoende dat iedereen op het perron dit goed kon horen. Hij maakte zich aan ons kenbaar als hoofdinspecteur. Wij vroegen naar zijn identiteitskaart maar hij gaf ons zijn dienstkaart. Ik vroeg naar zijn identiteitskaart omdat de foto op zijn dienstkaart ontbrak. De foto was onduidelijk gemaakt. Ook het feit dat er geen geboortedatum om de dienstkaart staat vond ik mijn vraag terecht. De heer H. P. trachtte zijn verhaal te doen, doch hij werd voortdurend onderbroken door een vrouw dewelke wij later konden identificeren als zijnde zijn echtgenote, mevrouw R. K.. Mevrouw R. K. was verbaal ook zeer agressief en riep o.a. «Eux ils sont noirs, c'est pourquoi, c'est eux les victimes. Les sales noirs ». Ik heb de heer H. P. te woord gestaan. Ik maakte de man duidelijk dat hij niet diende te roepen en dat ik zijn verhaal wenste te aanhoren. Hierop nam H. P. onmiddellijk een verbaal agressieve houding aan. Hij maakte mij duidelijk dat ik achteruit diende te gaan. Hij maakte mij ook duidelijk dat wij niet wisten met wie we te doen hadden. Hij wenste niet te spreken met gewone inspecteurs en hij eiste minimum een hoofdinspecteur om tegen te spreken. Hij was aan het roepen: "dat het de vuile zwarten zijn die het probleem zijn en niet hij". Hij vond alles maar een "muppetshow". Wij dienden hem meermaals tot zelfbeheersing en kalmte aan te manen. Hij maakte ons ook duidelijk dat hij hooggeplaatste officieren kende bij de federale politie en dat onze carrière wel eens van korte duur zou zijn. Hij vertelde mij ook nog dat hij die dag les had gegeven aan de federale school. Hij vertelde dat hij chef was in de M.-wijk in BRUSSEL en hij ervoor zorgde dat het "zwart gespuis" in BRUSSEL bleef.

Ik kon duidelijk vaststellen dat zijn adem sterk geurde naar alcoholische dranken. Hij had ook felle bloeddorlopen ogen, hij herhaalde voortdurend hetzelfde, zijn aangezicht was rood aangelopen, hij was

slordig gekleed en hij had last van hevige stemmingswissels. Het ene moment was hij meewerkend en rustig en het volgende moment was hij verbaal agressief. Ik weet dat één van mijn vrouwelijke collega's zich bezig hield met R. maar op een gegeven moment kwam deze laatste tot bij H. en trok zij aan zijn boven kledij. Op dat moment viel er een wapen tussen de benen van H.. Zo vlug als hij kon, nam hij het wapen op en stak hij zijn wapen terug weg. Ik heb eigenlijk het wapen niet zien vallen, ik heb het enkel horen vallen en ik heb het hem zien wegsteken. Op dat moment heb ik geroepen: "handen vrij; laat mij uw handen zien." Vervolgens heb ik zelf het wapen weggenomen dat los tussen zijn broeksriem (op de rug) stak. Ik heb dit wapen dan aan mijn collega D. M. gegeven. Ik vroeg hem waarom hij zijn wapen op zich had waarop hij zei dat hij dit bij hem mocht houden gezien het dreigingsniveau 3. Ik heb hem hierop gezegd dat wij in de PZ G.-L. ons wapen niet mochten meenemen naar huis en dat ik zijn gezegdes zou checken. Hierop heb ik besloten om hem mee te nemen naar het commissariaat. Omdat het een collega was en vooral omdat hij niet fysiek agressief was heb ik besloten om hem niet te boeien. Hij maakte hiervan geen probleem, hij stapte gewoon mee naar ons dienstvoertuig. Aan het dienstvoertuig gekomen wou zijn partner absoluut mee in stappen. Wij hebben haar dit geweigerd. Ik heb haar gezegd dat indien zij wou meekomen naar het commissariaat zij mocht instappen in het tweede dienstvoertuig. Achteraf bleek dat zij dit niet had gedaan. Ik verstond er mij niet aan. Eenmaal toekomen op het commissariaat heb ik hem laten plaats nemen in één van de verhoorlokalen op het gelijkvloers. Het is voor mij niet de eerste keer dat ik een wapen dien af te nemen van een dronken collega. Telkens handel ik op dezelfde manier, namelijk de OBP met dienst inlichten en nadien de korpschef. Nu was onze korpschef OBP van dienst. Ik heb aan de korpschef de feiten telefonisch toegelicht en één van de vragen van de korpschef was of de man in kwestie had gedronken hetwelk ik bevestigd heb. Onze korpschef bevestigde de arrestatie en hij gaf ons de opdracht om hem op te sluiten in cel 1. Toen na een tijdje bleek dat de camera in cel 1 uitgevallen was hebben wij hem ondergebracht in een naast liggende cel. Op dat moment vroeg hij achter water, wij hebben hem zeker acht (8) bekertjes water gegeven. Op dat moment vroeg hij mij ook naar de reden van zijn arrestatie. Hij wilde weten of hij voor openbare dronkenschap in de cel zat of voor ordeverstoring. Hij voegde er onmiddellijk aan toe dat de orde hersteld was en wij hem dus onmiddellijk dienden vrij te laten. Ik heb hem gezegd dat hij bestuurlijk aangehouden werd voor openbare dronkenschap. Hij zei dat ik hem niet kon opsluiten wegens openbare dronkenschap gezien ik voorafgaand niet met hem naar het ziekenhuis was gegaan. Ik heb hem dan gevraagd of hij dokter wenste te zien. Dan schrikt hij even en zei hij dat dit niet nodig was. Ik heb hem ook gevraagd of hij medicatie nodig had. Hij antwoordde alleen met te zeggen dat hij astmapatiënt was waarop ik hem heb gevraagd waar zijn puffer of zijn medicatie was. Hij antwoordde hier niet op en hij heeft enkel gezegd dat een dokter niet nodig was, dat niet kon vaststellen dat dit diende te gebeuren door een dokter. Hij begon dan te zeggen dat mijn carrière van korte duur zou zijn en dat ik niet wist wat ik niet wist met wie ik te doen had. Hij kende belangrijke mensen. Hij vroeg mij letterlijk of ik die negers geïdentificeerd had, want dat ik anders in een diepe shit zou zitten. Ik heb hem gezegd dat die mensen niets verkeerd hadden gedaan. Ik heb hem in het ongewisse gelaten over het feit of ik ze al dan niet geïdentificeerd had. Wij hebben de familie van negroïde afkomst dan geïdentificeerd via de taxi B. die hen weggebracht had naar huis. Deze mensen werden verhoord en deze bevestigden al hetgeen wij al wisten van de treinbegeleider en van de collega (H.) dewelke zich ook op de trein bevond.

Vandaag heb ik van de burgemeester, de heer D. P. vernomen dat mevrouw de gravin D. L. werd gecontacteerd door de heer H. om deze zaak aanhangig te maken bij de burgemeester. Onze burgemeester werd deze week gecontacteerd door de gravin hieromtrent. H. heeft ook zelf een e-mail gestuurd naar onze burgemeester om een onderhoud te krijgen met hem. Onze burgemeester heeft hierop gevraagd dat hij zijn zaak kort via e-mail zou schetsen maar dat wilde hij niet doen omdat de zaak te delicaat was. De burgemeester heeft hem dan aangeraden om een afspraak te maken.

Om terug te komen op die 16-10-2015. Ik herinner mij dat de korpschef mij zei dat hij zijn collega van de PZ BRUSSEL zelf in kennis zou stellen. Hij zei mij dat hij mij ging terugbellen. Een kwartier later belde hij mij terug en bracht hij mij op de hoogte dat er twee mensen van de dienst intern toezicht (DIT) naar G. zouden afzakken en dat zij zich gingen bekommeren over H. en zijn wapen. Onze korpschef heeft mij toen nog gezegd dat eenmaal hij de naam H. had uitgesproken men ginds meteen wist over wie hij het had. Blijkbaar was H. een gekend figuur binnen de PZ BRUSSEL hoofdstad. Die mensen van de DIT zijn enige tijd later toegekomen in het commissariaat. Samen met die mensen heb ik dan H. uit de cel gehaald. Hij herkende meteen één van de twee mensen, ik denk dat het de commissaris was die hij herkende. Op het moment dat wij H. vrijlieten uit de cel was hij veel rustiger geworden. Ik

herinner mij dat hij het boek der aansluitingen heeft getekend. De bevindingen inzake diens openbare dronkenschap en de ordeverstoring zijn vermeld in ons proces-verbaal nummer OU.5414.006744/15. Ik heb ambtshalve ook proces-verbaal opgesteld lastens hem wegens racisme en xenofobie, het betreft mijn proces-verbaal nummer OU.56.L4.6747/15. Ik heb dit laatste PV opgesteld omdat zijn uitlatingen er echt ver over waren en dit zeker als politieagent en dan nog een hoofdinspecteur die de leiding zou hebben binnen de wijk M..

De mensen van negroïde origine hebben wij niet onmiddellijk verhoord, maar ik meen mij te herinneren van mijn collega V. James met die mensen heeft gepraat aan het station. Door een buurtbevraging wisten wij dat het om mensen ging die woonden in de K. te G.. Deze mensen werden wel later verhoord.

Ik wens nog te zeggen dat toen mevrouw R. K. aan het onthaal is gekomen zij absoluut met haar man wilde praten. Ik heb haar dit niet toegelaten. Ik heb haar gezegd dat zij met haar schoonvader (die haar gebracht had) naar huis diende te gaan. Zij was goed dronken. Zij bleef maar roepen dat zij één contact mocht hebben met haar man en dat zij de wet kende. Hierop werd zij verbaal zeer agressief. Ze zei nog dat ze zou blijven tot wanneer zij haar man zou mogen zien. Ik heb haar ook uitgelegd dat hij de eerste uren niet uit de cel zou mogen komen. Ik heb haar dan gezegd dat ze kon blijven zitten in het onthaal maar dat zij geen schandaal mocht maken. Gezien zij opnieuw begon te roepen en te tieren én gezien haar dronken toestand heb ik haar ook bestuurlijk laten opsluiten. Deze arrestatie werd ook weer bevestigd door onze OBP. Ook hiervan werd proces-verbaal opgesteld gekend onder het nummer OU.54.L4.6743/15. Ik heb ook lastens R. K. een proces-verbaal racisme xenofobie opgesteld gekend onder het nummer OU.56.L4.6945/15.

H. P. werd opgesloten wegens "verstoring van de openbare orde" en "dronkenschap in een openbare plaats". Hij was echt een gevaar voor zichzelf en de maatschappij. Gezien het een collega was hebben wij besloten om hem niet te boeien tijdens de overbrenging naar het commissariaat.

Eén van mijn vrouwelijke collega's, ik vermoed S., heeft mij nadien nog verteld dat zij mij een paar keer teken had gedaan omdat zij dat wapen had zien zitten, maar ik heb dit niet gezien. Ik was bezig met H. en heb, zoals ik al heb gezegd, enkel het wapen horen vallen en het hem nadien zien wegsteken. Zijn wapen heb ik ter hand genomen en aan mijn collega D. gegeven. Zij heeft het wapen veilig gemaakt en heeft vastgesteld dat er geen patroon in de kamer zat. Zij heeft ook gezien dat de veiligheid van het wapen niet opstond.

Ingevolge de herhaaldelijke discriminerende uitlatingen van de heer H. P. en zijn echtgenote R. K. over de huidskleur van enkele reizigers en de manier waarop zij die uitlatingen alle twee luidkeels hebben geuit op het perron (in het bijzijn van andere reizigers) hebben wij ambtshalve proces-verbaal opgesteld lastens hen voor racisme en xenofobie. Ik verwijs hiervoor naar het proces-verbaal nummer OU.5614.6747/15 en OU.5614.6945/15 Hij riep o.a.: "vuile zwaden", "zwart gespuis", ik zal hen indien nodig terugsturen vanwaar ze komen" en "ze moeten niet tegen mijn botten pissen". Hij riep "muppetshow" hiermee bedoelde hij "de politie van G.". Zijn uitlatingen waren er echt over!!

Ik kan alleen maar zeggen dat H. niet meer goed weet wat hij allemaal heeft geroepen en heeft gedaan. Hij heeft verschillende keren : "Vuile zwarten" geroepen. ik herinner mij ook nog dat hij niet met gewone inspecteurs wilde praten maar dat hij minstens een hoofdinspecteur wilde om tegen te praten. ik heb hem dan gezegd dat ik hoofdinspecteur was en trouwens ik droeg mijn graad en mijn naamplaatje op mijn hemd.

Hij heeft wel degelijk geroepen: "vuile zwarten" en dit zelfs meerdere keren. Ook zijn echtgenote heeft dergelijke uitlatingen gedaan. Hij heeft nog gezegd dat het dankzij hem was dat wij niet veel last hadden van "zwarten" omdat hij die in BRUSSEL hield'.

12. D. M.: "Toen de trein was toegekomen en de deuren open gingen deed de conducteur al direct teken welke wagon het betrof. Het volk stapte af en er kwam onmiddellijk een man en een vrouw naar ons toegestapt dewelke wij later konden identificeren als zijnde H. P. en zijn echtgenote R. K.. H. P. was direct druk aan het gesticuleren en aan het roepen waardoor wij hem apart hebben gezet om te kunnen luisteren wat er aan de hand was. H. D. T. stond bij H. P. en ik probeerde op dat moment de vrouw die

bij H. was weg te houden van voornoemde twee. Ik hoorde H. roepen dat hij problemen had gehad met "die zwarten" op de trein. Op dat moment kwam er een koppel van negroïde afkomst in het bijzijn van kinderen de trein af. Ik herinner mij dat zij ook een buggy bij hadden. INP V. is tot bij deze mensen gegaan. INP S. heeft een getuige aangesproken dewelke aanwezig was op de trein in kwestie. Later heb ik vernomen dat S. met een hoofdinspecteur (in burgerkledij) heeft gesproken die getuige was geweest van de discussie op de trein tussen het negroïde koppel en H. P.. Ik herinner mij dat H. zijn uitleg aan het geven was aan H. D. T. en dat mevrouw R. K. altijd tussen beide kwam en dit al roepend: "het zijn die zwarten, jullie zijn verkeerd bezig!". Zij riep dit in de Franse taal. Ik heb geprobeerd om haar te kalmeren zodat H. D. T. verder info kon vragen aan H.. Het ging niet gemakkelijk omdat zowel H. als R. bleven roepen en zij bleven maar zeggen dat zij het slachtoffer waren. H. stond alleen toe dat H. D. T. tegen hem praatte. Hij was heel "hautain" ten opzichte van ons, inspecteur. Ik heb gehoord dat H. D. T. de identiteitskaart vroeg aan H. maar H. moest weeral vragen waarom hij die nodig had en hij ging hier niet onmiddellijk op in. Hij vroeg toen meermaals of wij wel wisten wie hij was. Hij sprak meermaals over zijn M.-wijk en hij zei dat hij de baas was van die wijk. Hij vertelde ons ook hoeveel anciënniteit hij had bij de politie. Ik moet ook zeggen dat H. heel die tijd druk aan het gesticuleren en aan het roepen was en plots ook heel normaal over kwam. H. had last van stemmingswissels. H. D. T. maakte de man duidelijk dat hij niet diende te roepen en dat hij zijn verhaal wenste te aanhoren. Hierop nam H. P. onmiddellijk een verbaal agressieve houding aan. Wij waren heel kalm naar hem toe maar dit kon niet gezegd worden van H.; Hij was aan het roepen: "dat het de vuile zwarten zijn die het probleem zijn en niet hij". Gezien hij zo aan het roepen was over die zwarten mensen, hebben wij die familie zo vlug mogelijk gevraagd om het perron te verlaten. Nadien zijn wij dan de identiteit en het adres te weten gekomen van die zwarte mensen. Ik ben nadien de vrouw in kwestie gaan verhoren.

H. maakte ons ook duidelijk dat hij hooggeplaatste officieren kende bij de federale politie en dat onze carrière wel eens van korte duur zou zijn. Wij wisten op voorhand dat onze interventie een staartje zou krijgen, hij liet ons dit meermaals duidelijk voelen. Ik kon duidelijk vaststellen dat zijn adem sterk geurde naar alcoholische dranken, hij had ook felle bloeddorlopen ogen. Hij stond niet stevig op zijn benen. Hij herhaalde voortdurend hetzelfde, zijn stemmingswissels. Het ene moment was hij meewerkend als het hem uitkwam en het volgende moment was hij verbaal agressief.

Toen mijn collega S. gedaan had met praten met een collega die op de trein getuige was geweest deed zij teken naar mij en naar H. D. T.. Door haar gebaren konden wij uitmaken dat H. een wapen droeg op de rug. Hierop deed H. plots een beweging en viel zijn wapen op het perron. Het betrof een pistool met lader. Ik zag onmiddellijk dat H. geschrokken was en hem direct bukte om zijn wapen op te nemen en terug weg, te steken. Ik weet niet meer wie precies het wapen heeft afgenomen van H.. H. begon hierop terug te roepen dat hij zijn dienstwapen mee mocht nemen naar huis gezien het dreigingsniveau. H. D. T. repliceerde hierop: "maar niet in uw toestand." Hierop zei H. dat hij het recht had iets te gaan drinken na zijn werk. Hierop heeft onze H. D. T. F. hem gezegd dat hij diende mee te komen naar het bureel. "Buiten aan het perron stond R. K. en zij kwam dan ook tot aan onze combi. Zij plaatste zich op een gegeven moment in de combi, zonder dat dit haar werd gevraagd en zij eiste dat wij haar ook dienden mee te nemen. Wij hebben haar duidelijk gemaakt dat alleen H. mee moest en dat zij naar huis diende te gaan. Hierop heeft zij onmiddellijk, al roepend, de combi verlaten. Wij zijn dan met de twee combi's vertrokken richting commissariaat. H. zat achteraan en was rustig tijdens de overbrenging.

Ten burele hebben mijn mannelijke collega's zich bekommerd over H.. Ik heb zijn dienstwapen meegenomen.

Ongeveer tien minuten later hoorden wij geroep aan het onthaal en bleek dat R. K. naar het commissariaat was gekomen en dit in het bijzijn van haar schoonvader. Er zat op dat moment nog volk in de wachtzaal. Zij stond recht aan de balie met haar schoonvader naast haar. Zij was de hele tijd aan het roepen en tieren dat het zo niet kon. Ik ben tot aan de balie gegaan. Zij bleef maar roepen dat wij ons boekje te buiten gingen. Zij zei dat wij haar man niet konden opsluiten. Zij ging de nodige telefoongesprekken voeren hiervoor. Wij hebben haar hierop meermaals gevraagd om het commissariaat te verlaten maar zij weigerde dit te doen. Haar schoonvader daarentegen was rustig. Zij bleef roepen, tieren en dit in het midden van de wachtzaal. De overige mensen keken naar ons en voelden zich niet op hun gemak. H. D. T. is dan tot aan het onthaal gekomen en hij heeft nogmaals geprobeerd om haar te kalmeren maar dit had een averechts effect. Wij hebben haar dan voor de keuze gesteld dat zij ofwel diende te vertrekken ofwel wij haar zouden opsluiten. Zij zei dat wij niet het recht hadden om haar weg

te sturen. H. D. T. heeft hierop besloten om ook haar administratief op te sluiten wegens "openbare dronkenschap" en de "ordeverstoring".

Ik hoorde hem meermaals woorden roepen zoals : "vuile zwaden", "muppetshow", "zwart gespuis" "wij dienden hem dankbaar te zijn omdat hij de zwarten in BRUSSEL hield", enz... Het koppel van negroïde afkomst besepte met moeite wat er allemaal aan het gebeuren was. Ik zag dat hun kindjes dicht tegen de moeder gingen staan. Het gedrag van H. en zijn verbale uitlatingen was er echt over.

Hij heeft wel degelijk geroepen: "vuile zwarten" en dit zelfs meerdere keren. Ook zijn echtgenote heb ik dit horen roepen.

Ik herinner mij wel dat bij onze aankomst op het perron mevrouw R. K. onmiddellijk naar ons toekwam zeggende dat zij en haar man het slachtoffer waren en de familie van negroïde afkomst de problemen hadden veroorzaakt. Maar gezien de toestand van zowel H. als R. hadden wij onze handen vol met deze laatsten. De familie van negroïde afkomst was heel rustig en kalm. Deze familie is dan vertrokken. Het is wel zo dat H. ons vertelde over het akkoord dat hij had - gezien het dreigingsniveau - om zijn wapen mee te nemen naar huis. Hij vertelde dit echter nadat zijn wapen op de grond was gevallen".

13. S. S. verklaarde: "Toen de trein tot stilstand was gekomen en de deuren opengingen kwam er onmiddellijk een manspersoon naar ons toegestapt. Hij riep : "Vuile zwarten!!". Hij ging dan gaan praten met H. D. T.. Op dat ogenblik is ook het OT-team toegekomen. Ik meen mij te herinneren dat die mensen in burgerkledij werkten. Zij hielden zich op afstand en zijn niet tussen gekomen. De heer H. ging dan in discussie met H. D. T. en dit met veel kabaal. ik kon onmiddellijk vaststellen dat zowel H. als zijn echtgenote alcoholische dranken hadden genuttigd, zij roken naar de drank. Op een gegeven moment kwam er een manspersoon op mij toegestapt, dewelke mij vertelde dat hij collega was en getuige was geweest van het incident op de trein. Het betrof collega V. L.. Hij vertelde mij dat de problemen op de trein zich al voordeden van toen de trein nog in BRUSSEL was en dat niet de familie van negroïde afkomst maar de collega H. de oorzaak van het incident betrof. Ik heb V. L. gezegd dat wij hem later zouden contacteren indien wij een verklaring van hem zouden nodig hebben. Ik heb dit zo gedaan omdat H. meer en meer amok begon te maken en wij onze aandacht op hem (H.) dienden te richten. De familie van negroïde afkomst (man en vrouw en twee kleine kinderen denk ik) is dan ook van de trein gestapt. Zij hadden een kindje mee dat in een buggy was gezeten. Gezien de gezegdes van V. L. hebben wij die familie laten beschikken.

Op het moment dat die familie van de trein stapte, wees H. hen aan als de herrieschoppers op de trein. Hij riep terug: "daar, het zijn die zwarten die voor problemen hebben gezorgd". Ook de vrouw van H. riep allerlei verwijten in de richting van de zwarte familie. ik herinner mij dat H. D. T. aan H. zijn identiteitskaart heeft gevraagd, maar H. gaf zijn dienstkaart af. Hij hield hierbij zijn duim op zijn foto. Op dat moment zag ik dat H. een wapen droeg op zijn rug, meer bepaald tussen zijn broek en zijn rug. Ik heb dan teken gedaan naar H. D. T.. Nog voor wij konden vragen om zijn wapen aan ons te overhandigen, viel zijn wapen op de grond gevallen. H. trachtte nog om zijn wapen vlug in zijn rugzak te steken maar dit is hem niet gelukt. H. riep ons toe dat hij niet meer wou praten met "gewone" inspecteurs, dat hij minimum tegen een hoofdinspecteur wou praten. Hierop heeft H. D. T. gezegd dat hij hoofdinspecteur was. Dan begon H. te "leuteren" over het aantal dienstjaren dewelke hij had en wou deze vergelijken met die van H. D. T.. H. zei ook nog iets van de "M.-wijk", hij vertelde dat hij hoofdinspecteur was in de M.-wijk. Hij liet ons meermaals duidelijk merken dat wij als "inspecteur" te min waren voor hem. Ons volledig optreden leek, volgens hem, op een "muppetshow". Op de één of andere manier werd hem dan gevraagd om ons te volgen naar het commissariaat.

Hij werd bestuurlijk van zijn vrijheid beroofd, na contactneming met de OBP. Hij werd niet geboeid. Ik herinner mij dat zijn echtgenote nog voor problemen heeft gezorgd vooraan aan het Stationsplein, daar stonden onze dienstwagens geparkeerd. Zijn echtgenote wou ook in de dienstwagen stappen, zij is zelfs ingestapt maar wij hebben haar terug doen uitstappen. Zij verweet mij toen van "safe pute". H. heeft plaatsgenomen in het dienstvoertuig van H. D. T.. Ik herinner mij dat de echtgenote van H. nog aan het onthaal van ons commissariaat is toegekomen. Zij zorgde daar toen ook voor kabaal. Ik weet dat H. D. T. tot bij haar is gegaan om haar te kalmeren, maar zij bleef verbaal agressief. Hij heeft nog gezegd als ze niet zou kalmeren dat zij ook administratief zou worden opgesloten. Zij bleef voor kabaal zorgen in

het onthaal. Uiteindelijk werd ook zij administratief opgesloten in de cel. Ik herinner mij ook dat zij in het bezit was van enorm veel cash geld. Dat geld stak in een bruine omslag. Wij hebben het geld geteld per coupure. Al haar bezittingen werden ondergebracht in een omslag dewelke haar na haar vrijlaten overhandigd werd door een collega.

H. P. werd opgesloten wegens "verstoring van de openbare orde" en "dronkenschap in een openbare plaats". Hij was echt een gevaar voor zichzelf en de maatschappij. Hij was buiten zijn zinnen, hij was in staat van openbare dronkenschap. Op het ene moment was hij rustig en op een ander moment was hij terug hevig".

14. V. J. verklaarde: "Er werd ons meegedeeld dat er problemen waren op de trein tussen politieambtenaren in burger (buiten dienst) en allochtonen. Ik herinner mij dat de treinconducteur de politie had gevraagd. Wij waren vóór de aankomst van de bewuste trein aanwezig op dat perron. Wij hebben ons opgesteld aan de deuren van de trein. Toen de trein stilstond stapten er allochtone mensen af de trein alsook nog enkele andere burgers. Wij stonden opgesteld aan verschillende deuren van de trein.

Ik herinner mij dat ik de mensen van allochtone origine heb te woord gestaan en dat de politieman in burger (dewelke wij later konden identificeren als zijnde H. P. werd te woord gestaan door onze hoofdinspecteur. Het ging allemaal snel en iedereen luisterde wat naar iedereen. Via de treinconducteur vernamen wij dat er geen slagen waren gevallen maar dat er enkel een mondelinge discussie was geweest.

Wij hebben beslist om iedereen die er niets mee te maken had te laten beschikken, alsook die mensen van allochtone afkomst lieten wij beschikken. Ik herinner mij dat er een man en een vrouw was van allochtone afkomst en ik herinner mij ook dat er kindjes bij waren. H. P. bleef zich verbaal zeer agressief opstellen naar onze hoofdinspecteur toe.

Iedereen was eigenlijk rustig, behalve H. en zijn vriendin. Zij waren niet akkoord.

Op een bepaald moment stonden wij met z'n vieren bij de heer H. P. en zijn vriendin. Al de andere mensen die van de trein waren gestapt, waren toe al weggegaan. H. wenste niet te spreken met gewone inspecteurs maar wenste een hoofdinspecteur te spreken en dit omdat hij zelf ook hoofdinspecteur was. Onze collega D. T. heeft hem dan gezegd dat hij hoofdinspecteur was, verweet onze hoofdinspecteur en hij het tegen hem kon zeggen.

H. P. probeerde ons duidelijk te maken dat hij een discussie had gehad op de trein, naar zijn zeggen met "vuile zwarten". Hij riep deze verwijten zodoende dat iedereen op het perron dit goed kon horen.

Hij maakte zich ook aan ons kenbaar als hoofdinspecteur. Het viel ons direct op dat H. gedronken had. Ook de vrouw die bij hem was, dewelke wij later konden identificeren als zijnde zijn echtgenote, mevrouw R. K. had eveneens gedronken.

Onze hoofdinspecteur, H. D. T. F., heeft de heer H. P. te woord gestaan. H. D. T. maakte de man duidelijk dat hij niet diende te roepen en dat hij zijn verhaal wenste te aanhoren. Hierop nam de heer H. P. onmiddellijk een verbaal agressieve houding aan. Hij maakte onze H. duidelijk dat hij achteruit diende te gaan. Hij maakte ons ook duidelijk dat wij niet wisten met wie we te doen hadden. Hij wenste niet te spreken met gewone inspecteurs en hij eiste minimum een hoofdinspecteur om tegen te spreken. Toen H. D. T. zei dat hij hoofdinspecteur was diende H. te weten sinds wanneer H. D. T. in dienst was bij de politie. Het kwam erop neer dat hij met iemand wou praten die langer dienst had bij de politie als hijzelf. Ik herinner mij nog dat H. D. T. iets meer dienst had dan H.. H. was aan het roepen: "dat het de vuile zwarten zijn die het probleem zijn en niet hij". Hij vond alles maar een "muppetshow". Wij dienden hem meermaals tot zelfbeheersing en kalmte aan te manen. Hij maakte ons ook duidelijk dat hij hooggeplaatste officieren kende bij de federale politie en dat onze carrière wel eens van korte duur zou zijn. Hij vertelde dat hij chef was in de M.-wijk in BRUSSEL en hij ervoor zorgde dat het "zwart gespuis" in BRUSSEL bleef. Aan de manier van doen zag ik duidelijk dat H. gedronken had. Mijn hoofdinspecteur stond dicht bij H. en zal hierover meer kunnen zeggen. Ik kan wel zeggen dat H. hevige stemmingswissels had. Op een bepaald moment bevond ik mij schuin achter H. en zag ik een pistool zitten op zijn rug, in zijn broek. Door het feit dat zijn jas erover hing had ik dit eerst niet goed gezien maar eens ik het had opgemerkt heb ik hiervan mijn collega's in kennis gesteld. Ik weet niet meer precies hoe het kwam maar op een gegeven moment bukte de heer H. zich en viel zijn wapen, een GP, op de grond. H. D. T. of INP D., één van de twee heeft dan dit wapen opgeraapt. H. D. T. heeft dan

tegen H. gezegd dat hij diende mee te komen naar het commissariaat. Omdat het een collega betrof hebben wij hem niet geboeid. Hij is dan met ons meegegaan maar zijn vriendin was niet akkoord. Zij wou eveneens meegaan, maar wij hebben haar duidelijk gemaakt dat enkel H. mee moest naar het commissariaat. Toen wij al op het commissariaat waren is zijn vriendin dan ook toegekomen op het commissariaat en begon zij "van haar tak te maken".

H. D. T. F. heeft dan op zijn beurt in het commissariaat contact opgenomen met onze korpschef, HCP J. D. L.. De administratieve aanhouding van H. werd bevestigd. H. werd dan tijdelijk ondergebracht in de doorgangscel. Ook hiermee was H. niet akkoord. Hij wou beroep doen op zijn kennis inzake bestuurlijke aanhouding.

Hij weet precies niet goed meer wat hij allemaal heeft gedaan. Hoeveel hij had gedronken weet ik niet maar hij was alleszins in dronken toestand. Alles staat vermeld in de door ons opgestelde processen-verbaal. Ik weet dat men in de privé mag doen wat men wil, maar drinken en uw dienstwapen op zich dragen dat lijkt mij toch niet correct te zijn; Hij heeft wel degelijk geroepen: "vuile zwarten" en dit zelfs meerdere keren. Ook zijn echtgenote heeft dit geroepen.

Hij heeft in de cel gevraagd naar een dokter en dit omdat hij van mening was dat er gezien de openbare dronkenschap een dokter diende te komen. Toen wij de dokter wilden bellen, zei hij dat het niet meer nodig was.

OI: Neen ik heb niet gehoord dat hij tegen H. D. T. zou hebben gezegd dat indien hij zijn werk niet "convenabel" kon doen hij beter "demi-tour" maakte. Toen zijn dienstwapen op de grond viel heeft H. wel gezegd dat gezien het dreigingsniveau 3 zij hun wapen mee naar huis mochten nemen".

15. D. J bevestigde dat hij op 16 oktober 2015 van dienst was als Officier Bestuurlijke Politie (OBP) en de bestuurlijke aanhouding heeft bevestigd van zowel H. P. als R. K..

16. De camerabeelden van de tussenkomst aan het station werden gevoegd (st. 2/162 ev).

17. O. N. Steven verklaarde: "Wij kwamen uit BRUSSEL en wij stapten op de trein waar al veel volk op zat. Wij vonden zitplaatsen vlakbij de toiletdeur. Er waren daar een hele hoop kinderen. Wij zaten daar te lachen en te praten met de kinderen. Die man stond recht van zijn zitplaats en ging het toilet binnen. Toen hij het toilet terug verliet liep hij langs ons heen en ging hij terug naast zijn vriendin of zijn vrouw zitten. Hij liet de toiletdeur open. Ik heb hem dan geroepen en gezegd: "meneer normaal gezien is er een knop waar u moet op duwen om de deur terug af te sluiten, u heeft de deur open gelaten.". Hij is dan beginnen roepen dat de deur automatisch ging en wel zou dicht gaan. Mijn vrouw en ik waren aan het praten en dan heb ik tegen hem gezegd dat hij een Belg was en welk voorbeeld hij nu toch gaf omdat er kinderen bij aanwezig waren. Op dat ogenblik kwam hij recht van zijn zitplaats en kwam hij naar mij toe. Hij verklaarde dat hij een politieman was en toonde zijn politiekaart en zei dat hij met mij zou afrekenen. De politieman vertelde mij ook dat hij in M. al eerder had afgerekend met mensen zoals ik. Hij zegde dat wij moesten uitstappen en dat hij dan met mij zou afrekenen. Ikzelf wilde eigenlijk met hem een gevecht beginnen, het feit dat hij politieman was zou mij daarvan niet hebben tegen gehouden, maar mijn vrouw hield mij tegen. Mijn vrouw was ook aan het roepen dat de kinderen er bij waren en dat zij ook nog een pasgeboren baby had. Onze jongste was toen zeer klein. Vervolgens stond er een andere politieman recht die toonde eveneens zijn dienstkaart en vroeg aan de eerste politieman om rustig te blijven en terug te gaan zitten. Die tweede politieman is dan ook naar mij toegekomen en heeft mij ook gevraagd om te blijven zitten en kalm te blijven. Hij heeft ook gezegd dat hij alles had gezien wat er gebeurd was. De vrouw van de eerste politieman was ook lawaai aan het maken. Er was een andere blanke, slanke vrouw die daar boos om werd. Die vrouw heeft ook alles gezien. Zij wilde op de vrouw van de politieagent afgaan want zij had ook alles gehoord en gezien. Toen de treincontroleur langs kwam vroeg de eerste politieman hem waar de trein normaal gezien zou stoppen. Ik weet niet wie er dan de politie heeft verwittigd maar toen we aankwamen aan het station van G. was daar overal politie. Ze plaatsten ons afzonderlijk en de politie van G. begon ons vragen te stellen. De tweede politieman die op de trein was tussengekomen, is dan gaan praten met de hoogste in graad van de politie die aanwezig was om hem uit te leggen wat er gebeurd was zodat wij konden weg gaan. Wij hebben dan een taxi naar huis genomen, dat kan u nagaan bij de taxi B.. B. de taxichauffeur heeft mij naderhand, toen ik hem zag,

verteld dat de eerste politieman van de trein hem gevraagd had waar wij woonden. Mijn vrouw is daardoor bang geworden en durft hier niet meer te blijven wonen, daarom woont zij nu in BRUSSEL.

Ik had de indruk dat hij ons niet als mensen beschouwde, wij waren alleen maar zwarten. Hij zegde ik ken mensen zoals jullie in M. en ik reken daarmee af met die domme zwarte mensen van M.. Ik denk dat hij misschien gedronken net als zijn vrouw.

Of: Of ik iets geroken heb, dat kan ik mij niet herinneren maar hij zag eruit alsof hij gedronken had en dat was ook duidelijk te horen aan de manier waarop zijn vrouw aan het roepen was. Ik heb trouwens ook gezien dat toen die vrouw uitstapte en zij zich naar het perron begaf dat zij nauwelijks op haar benen kon staan.

Wat kunt u ons vertellen over het feit dat de politieman in kwestie, op de trein, in aanwezigheid van de treinconducteur zijn dienstwapen uit zijn zak zou hebben genomen en met zijn dienstwapen over de zetels zou hebben gezwaaid?

Antwoord: Ik heb niets van die aard gezien. We hadden alleen een meningsverschil, een ruzie".

Tevens bevestigde hij de passages uit de getuigenverklaringen die hem ter kennis werden gebracht.

18. O. L. verklaarde in haar herverhoor: "Op die datum zaten zat ik met mijn gezin samen op de trein. We hadden zitplaatsen vlakbij het toilet op de trein. Er kwam een man binnen die het toilet binnen ging. Nadat hij van het toilet had gebruik gemaakt, verliet hij *die ruimte terug* zonder de deur te sluiten. Er kwam stank uit het toilet, dus heb ik eenvoudigweg aan die man gevraagd: "Kan u a. u. b. de toiletdeur dicht doen". De man antwoordde : "Och, dat is automatisch dat is automatisch" en ik heb daarop gezegd: "Nee u heeft de deur geopend en bent daar binnen geweest, u moet die deur ook terug sluiten". Hij vroeg mij toen wat mijn probleem was. Hij herhaalde dat het een automatische deur was die van zelf zou sluiten. Daarna heeft mijn man dus gevraagd aan die persoon om niet op die manier tegen mij te spreken en hij heeft hem gezegd: "Kijk u bent naar het toilet gegaan, u heeft de deur geopend, u hebt het toilet gebruikt, u moet de deur ook terug sluiten". Die politieman richtte zich dan naar mijn man en zei meermaals: " Praat niet tegen mij op die manier". Hij was erg ruw, brutaal en hij vroeg aan mijn man weet je wel wie ik ben. Mijn man antwoordde daarop: "Het maakt mij niet uit wie u bent maar u moet de deur van het toilet sluiten". De politieman is dan tegen mij en mijn echtgenoot beginnen roepen en praten. Het is lang geleden, ik kan mij niet elk woord meer in detail herinneren. Maar ik herinner mij wel dat hij zei dat hij een politieman was en dat alle zwarten in M. kenden en bang waren van hem.

Ik denk dat mijn man hem een racist heeft genoemd en hij heeft hem gevraagd waarom hij onze groep van mensen zo behandelt en of hij dat ook zo kan doen tegenover blanke mensen van zijn soort. De politieman bleef maar roepen en probeerde een gevecht aan te gaan met mijn man. Op dat ogenblik waren er mensen in de trein die dicht bij ons zaten, die mijn man aangesproken hebben en hem gezegd hebben och laat hem met rust, je kan zien dat hij dronken is. Ze hebben aan mijn man gevraagd om te gaan zitten en dat heeft mijn man ook gedaan. Ze vroegen ook aan de politieman om terug te gaan zitten. Hij ging naar zijn zitplaats maar met tegenzin. Enkele seconden later kwam hij terug. Hij vroeg: Ken je mij? Weet je wie ik ben, ik zal met jullie afrekenen. Hij vroeg ook waar wij naar toe gingen welke onze bestemming was. Mijn man vroeg welke zaken hij had met onze bestemming. Op het ogenblik dat mij man dat zegde kwam de treinconducteur. De conducteur vroeg ons naar ons ticket wat wij hem ook hebben gegeven. De politieman vroeg daarop aan de conducteur welke onze bestemming was. De conducteur vroeg dan aan de politieman waarom hij naar onze bestemming vroeg. De conducteur weigerde aan de politieman om onze bestemming mee te delen. De politieman probeerde de conducteur ertoe te forceren om toch onze bestemming mede te delen. Ik denk dat de conducteur gewoon van hem is weggegaan maar de man bleef maar roepen dat hij een politieman was. Wij wisten niet dat er ook nog andere politiemensen in de trein aanwezig waren. Dan die andere politieman ging op de politieman in kwestie af en zegde hem dat hij moest kalmeren en terug diende te gaan zitten op zijn plaats. Hij weigerde te gaan zitten en bleef maar herhalen dat hij met ons zou afrekenen. Ik herinner mij dat hij gezegd heeft: "You fucking black II!" Hij zei dit in het Engels en ik heb in dezelfde taal geantwoord: "Fuck you too". Die politieman was in het gezelschap van een vrouw. Die vrouw begon ons dus ook te beledigen. Ze riep: "Jullie stomme mensen". Ik weet nog dat de politieman ons een hele hoop

beledigingen naar het hoofd heeft geslingerd. Hij was aan het roepen en tieren. Ik herinner mij niet meer precies welke andere woorden hij naar ons toe heeft geroepen. Hij bleef heel de tijd roepen en tieren. Een andere politieman die dus op de trein zat haalde zijn politiebadege boven en toonde die aan de politieman om te tonen dat hij ook een politieman was. En dan kalmeerde hij en ging hij terug op zijn plaats zitten. Intussen weet ik niet wie er gebeld heeft naar de politie in G.. Maar toen wij aankwamen aan het station in G. stond het station vol met politiemensen. Dat is wat ik mij herinner. ik heb dat wapen op geen enkel ogenblik gezien.

Ze hebben ons weldegelijk racistisch beledigd. Hij zei dat hij ons terug zou sturen naar land. Hij noemde ons "fucking black"!

Ook zij bevestigde de passages uit de getuigenverklaringen die haar ter kennis werden gebracht.

19. Beklaagden legden een verzoek tot bijkomend onderzoek waarbij werd ingestemd om tot verhoor te laten overgaan van H. J..

De algemene inspectie noteerde hieromtrent het volgende: "Onmiddellijk bij aanvang van zijn verhoor vraagt H. J. ons hoe het komt dat dit dossier nu nog altijd niet is afgesloten, dit gezien de feiten dateren van 2015. Wij leggen hem uit dat zijn zoon H. P. en zijn schoondochter R. K., via hun advocaat, een verzoekschrift hebben ingediend bij de Onderzoeksrechter en zij gevraagd hebben dat er zou worden overgegaan tot zijn verhoor als getuige, dit in het kader van de feiten die zich voordeden op 16/10/2015 op het politiecommissariaat te G.. Hij zegt ons dat hij eerder op de avond van 16/10/2015 naar het S. te G. was gereden met de bedoeling zijn zoon en schoondochter naar hun woning in DEUX-ACREN te brengen. Terwijl opsteller dit aan het acteren is, zegt H. J. dat hij niet akkoord gaat met vraag en antwoord en neemt hij een document ter hand, zijnde een getypte tekst van twee bladzijden. Hij wenst dit document toe te voegen aan zijn verhoor, verder wenst hij niets meer te verklaren. Hij overhandigt ons het getypte document. Dit document begint met: "I NIET akkoord met vraag en antwoord." Onze collega stelt hem de vraag wie dit document heeft opgesteld. Hij antwoordt ons dat hij dit document heeft opgesteld en dat hij dit heeft getypt. Verbalisant gaat vervolgens over tot het - integraal - luidop voorlezen van de getypte tekst. Na voorlezing wordt H. J. verbaal zeer agressief en zegt hij dat hij een kameraad in de Overpoort is gaan bezoeken en niet in G.. Hij verwijt verbalisant niet correct gelezen te hebben. Verbalisant zegt hem hierop dat zij gelezen heeft wat er getypt staat. H. J. verwijt ons dat de politie toch altijd gelijk heeft waarop verbalisant hem de bewuste passage uit de getypte tekst - tot drie keer toe - dient voor te lezen eer hij begrijpt dat hetgeen verbalisant heeft gelezen ook zo staat getypt. Het betreft volgende passage uit de tekst: "Daags na incident ben ik een kameraad van mij gaan bezoeken in G.. Bij het naar buitenkomen was er toevallig een politiepatrouille aanwezig. Een politieman stond langs het politievoertuig. ik voelde mij aangestaard door deze manspersoon. Ik heb hierop niet gereageerd en ben in mijn wagen gestapt om naar huis te rijden. Tijdens het gehele traject van de Overpoort tot voor mijn deur heeft dit voertuig mij gevolgd."

Op onze vraag heeft H. J. de getypte tekst op elke bladzijde geparafeerd. Gezien H. J. te kennen gaf niet te willen antwoorden op verdere vragen, heeft verbalisant geen verdere vragen meer gesteld.

H. J. stelde ons de vraag hoe lang het was geleden dat wij nog hadden samen gewerkt met de politie van G.. Hierop hebben wij hem uitgelegd dat de Algemene Inspectie niet samenwerkt met de lokale politie van G. maar wij in opdracht van de Onderzoeksrechter het onderzoek voeren".

In de door H. J. gevoegde tekst staat het volgende: "Op 16 oktober 2015 omstreeks 21.40 uur wilde ik mijn zoon en schoondochter gaan afhalen van het station van G.. Bij aankomst telde ik vast dat er enkele politiecombies voor het station van G. stonden. Ik heb gezien dat mijn zoon in een van die combies instapte. Er was een discussie tussen mijn schoondochter en een van de aanwezige politiemensen. Ik kon nog zien dat het passagiersportier van de combie waarin mijn zoon was gestapt, werd dichtgegooid voor de ogen van mijn schoondochter. Hierop vertrok de combie met mijn zoon. K. is dan, zwaar over haar toeren, bij mij ingestapt en vertelde me dat ze P. hadden opgepakt en naar het politiecommissariaat van G. zouden overbrengen. Hierop zijn wij naar daar gereden.

Aangekomen heeft K. naar P. gevraagd. Er is een mannelijke politieagent en een vrouwelijke politieagente vanachter de balie gekomen. De man is onmiddellijk beginnen roepen tegen K. dat ze moest gaan zitten. (in het Nederlands). Aanwezig was tevens een vrouwelijke bezoeker die zegde tegen K.: Madam zijt kalm want voor dat ge het weet, sluiten ze u hierop. K. heeft hierop geantwoord: Je ne suis pas ton chien! Hierop heeft de politiemans K. bij de arm genomen en haar mee naar achteren gevoerd. K. heeft op geen enkel moment weerstand geboden. Ik moet zeggen dat ik nogal gechoqueerd was door het verbaal, onbeschoft en agressief gedrag van de optredende politiemensen in het commissariaat. Dat er geen begrip kan opgebracht worden voor een vrouw wiens man net werd gearresteerd en wiens man trouwens zelf politiemans is, gaat mij te ver! Dit zijn een democratie, onwaardige praktijken!!! Aangezien ze mij ook verbaal bedreigd hebben met opsluiting heb ik het commissariaat verlaten.

Hetgeen ik frappant vind is het volgende:

Daags na incident ben ik een kameraad van mij gaan bezoeken in G.. Bij het naar buitenkomen was er toevallig een politiepatrouille aanwezig. Een politiemans stond langs het politievoertuig. Ik voelde mij aangestaard door deze manspersoon. Ik heb hierop niet gereageerd en ben in mijn wagen gestapt om naar huis te rijden. Tijdens het gehele traject van de Overpoort tot voor mijn deur heeft dit voertuig mij gevolgd. ik voelde mij hierdoor sterk bedreigd. Eigenlijk verwachtte ik de dagen hierop een PV voor een eventuele begane verkeersovertreding. Blijkbaar heb ik die niet begaan. Buiten het feit dat ik tot op heden gechoqueerd ben door het gedrag van bepaalde politiemensen van G., heb ik verder niets te verklaren".

20. De korpschef D. L. J., Hoofinspecteur D. T. F., en inspecteurs D. M., S. S. en V. J. van de politiezone G. werden door de raadkamer buiten vervolging gesteld.

21. Eerste beklagde was hoofdinspecteur / OGP en diensthoofd van de M. cel van de politiezone Brussel Hoofdstad Elsene. Zijn evaluatie was goed. Naar aanleiding van de feiten werd hem bij beslissing van 26 oktober 2015 tijdelijk een administratieve functie toebedeeld en vervolgens werd hij naar een ander district overgeplaatst bij beslissing van 16 december 2015. Hij is sedert augustus 1995 werkzaam bij de politie.

b) Beoordeling

22. Eerste beklagde betwistte de tenlasteleggingen niet. Tweede beklagde betwistte de tenlasteleggingen wel.

23. Artikel 4, 4° van de wet van 30 juli 1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme of xenofobie ingegeven daden definieert de beschermde criteria als "nationaliteit, een zogenaamd ras, huidskleur, afkomst of nationale of etnische afstamming"

Artikel 20, 2°- van diezelfde wet bepaalt: "Met gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met geldboete van vijftig euro tot duizend euro of met een van die straffen alleen wordt gestraft :

- 1° hij die in een van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden aanzet tot discriminatie jegens een persoon wegens een van de beschermde criteria, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 bedoelde domeinen;
- 2° hij die in een van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden aanzet tot haat of geweld jegens een persoon wegens een van de beschermde criteria, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 bedoelde domeinen;
- 3° hij die in een van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden aanzet tot discriminatie of tot segregatie jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens een van de beschermde criteria, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 bedoelde domeinen;
- 4° hij die in een van de in artikel 444 van het Strafwetboek bedoelde omstandigheden aanzet tot haat of geweld jegens een groep, een gemeenschap of de leden ervan, wegens een van de beschermde criteria, en dit, zelfs buiten de in artikel 5 bedoelde domeinen;"

Artikel 444 van het Strafwetboek bepaalt: "De schuldige wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot een jaar en met geldboete van zesentwintig euro tot tweehonderd euro, wanneer de tenlasteleggingen geschieden:

Hetzij in openbare bijeenkomsten of plaatsen;

Hetzij in tegenwoordigheid van verscheidene personen, in een plaats die niet openbaar is, maar toegankelijk voor een aantal personen die het recht hebben er te vergaderen of ze te bezoeken;

Hetzij om het even welke plaats, in tegenwoordigheid van de beledigde en voor getuigen;

Hetzij door geschriften, al dan niet gedrukt, door prenten of zinnebeelden, die aangeplakt, verspreid of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld worden; Hetzij ten slotte door geschriften, die niet openbaar gemaakt, maar aan verscheidene personen toegestuurd of meegedeeld worden."

De vrijheid van meningsuiting is een van de pijlers van een democratische samenleving. Zij geldt niet alleen voor de 'informatie' of de 'ideeën' die gunstig worden onthaald of die als onschuldig of onverschillig worden beschouwd, maar ook voor die welke de Staat of een of andere groep van de bevolking 'shokken, verontrusten of kwetsen'. Zo willen het pluralisme, de verdraagzaamheid en de geest van openheid, zonder welke er geen democratische samenleving kan bestaan. Niettemin genieten haatdragende uitlatingen, in bepaalde omstandigheden en onder bepaalde voorwaarden, geen bescherming onder artikel 10 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens (vgl. GwH 6 oktober 2004, nr. 157/2004, overwegingen B.41 t.e.m. B.52; GwH 12 februari 2009, nr. 17/2009, overweging B.61.1 en B.62.2)

De term 'aanzetten tot' geeft op zich aan dat de strafbaar gestelde handelingen verder gaan dan louter informatie, ideeën of kritiek. De gebruikelijke betekenis van het werkwoord 'aanzetten tot' is 'aansporen om iets te doen', 'opzetten, aanstoken'.

Ten slotte is een bijzonder opzet vereist, met name de bijzondere wil om aan te zetten tot haat, geweld of discriminatie. Hoewel de strafbaarheid van het aanzetten tot haat of geweld of tot discriminatie of segregatie niet de wil vereist om aan te zetten tot concrete, bepaalde of bepaalde daden, moet de beklaagde wel de bedoeling hebben gehad aan te zetten tot haat of geweld of tot discriminatie of segregatie (vgl. GwH 6 oktober 2004, nr. 2004/157, overwegingen B.41 t.e.m. B.52; GwH 11 maart 2009, nr. 2009/40, overwegingen B.56 t.e.m. B.60; Gent 5 maart 2013, AM 2014, afl. 3-4, 271). Discriminerende of beledigende stellingen zoals 'eigen volk eerst' of 'alle holebi's zijn pervers', die van het bijzonder opzet verstoken blijven, behoren eveneens tot de vrijheid van meningsuiting (vgl. E. V.K., Vrijheid . van meningsuiting, NJW 2015, 326, met verwijzing naar S. Sottiaux en J. Vrielink, "Eén arrest, vijf mijlpalen", Juristenkrant 2004, afl. 96, (4) 4).

Om te kunnen worden veroordeeld voor 'aanzetten', is het vereist dat de opzettelijke wil om aan te zetten tot een reactie, bewezen wordt (vgl. Gent 3 februari 2009, RW 2009-10, afl. 11, 454).

24. De tenlasteleggingen B.1 en B.2 in hoofde van eerste beklaagde zijn bewezen.

Uit de diverse verklaringen van zowel de slachtoffers en de getuigen die met elkaar in overeenstemming zijn, alsook uit de bekentenis van eerste beklaagde blijkt immers dat hij, nadat hij werd aangesproken omtrent het openlaten van een toiletdeur en de discussie die daarop volgde, niet alleen onmiddellijk racistische uitlatingen deed, en deze meermaals herhaalde maar bovendien anderen aanzette om maatregelen te nemen ten aanzien van de familie O.-O. omwille van hun etnische afkomst en huidskleur.

Beklaagde ging derhalve verder dan het louter uitten van op zich niet strafbare maar wel verwerpelijke verwijten.

Met name trachtte hij zowel de treinconducteur als zijn collega V. L. te overtuigen om het gezin van de trein te laten verwijderen in het volgende station (tenlastelegging B.1).

Tevens trachtte hij de lokale politie van G. te laten optreden lastens het gezin O.-O. (tenlastelegging B.2).

Gezien de daarbij herhaalde racistische opmerkingen/beledigingen, staat ook vast dat beklaagde handelde vanuit een misprijzen voor de etnische afkomst en huidskleur van het geviseerde gezin en hij derhalve handelde met het vereiste bijzonder opzet.

25. De tenlasteleggingen al en B.2 in hoofde van tweede beklaagde zijn niet bewezen.

De getuige L. V. verklaarde: "zijn vriendin was ook moeilijk aan het doen was, maar niet zo extreem als hem".

V. L. D. stelde: 'zijn vriendin kwam hier meermaals tussen doch ik verstond niet meteen wat zij brabbelde'.

R. K. verklaarde: "deze laatste riep ook van alles en gesticuleerde duidelijk in de richting van de negroïde familie. Aan de toon te horen waren het ook geen lieve woorden".

O. N. verklaarde enkel 'de vrouw van de eerste politieman was ook lawaai aan het maken'.

In het eerste verhoor van O. stelde deze enkel dat tweede beklaagde 'ook aan het schreeuwen was, maar dat ze er niets van begreep want ze sprak geen Nederlands'. In het herverhoor stelde ze: 'die vrouw begon ons dus ook te beledigen. Ze riep: jullie stomme mensen'.

Uit de deze verklaringen blijkt derhalve niet dat tweede beklaagde zich racistisch had uitgelaten of had aangezet tot discriminatie.

Uit deze gegevens blijkt enkel dat zij zich weliswaar op bepaalde momenten mengde in de discussie op de trein, maar zich toch voornamelijk op de achtergrond hield. Het is niet aangetoond dat zij verder ging dan een verbale woordenwisseling en aanzette tot haat of geweld.

De tenlastelegging B.1 in hoofde van tweede beklaagde is niet bewezen.

Volgens de getuigenverklaringen van de (hoofd)inspecteurs van de lokale politie van G. sprak tweede beklaagde over "les sales noires".

Eveneens uit de diverse verklaringen van de slachtoffers en de getuigen, alsook ook uit de verklaring van eerste beklaagde en de ontkenning van tweede beklaagde, blijkt niet dat tweede beklaagde verder ging dan het louter uitten van bedenkelijke maar niet strafbare uitlatingen. Uit het dossier blijkt niet dat tweede beklaagde de verbalisanten aanzette tot discriminatie, haat of geweld. Zij uitte terzake enkel haar ongenoegen, weliswaar op een bedenkelijke, maar niet strafbare manier. Het dossier bevat geen gegevens waaruit zou blijken dat zij vanuit een bijzonder opzet zou gehandeld hebben.

De tenlastelegging B.2 is niet bewezen in haar hoofde.

2.3. Straftoemeting

26. De feiten van de tenlasteleggingen B.1 en B.2 in hoofde van eerste beklaagde zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet, zodat conform art. 65, lid 1 Sw. slechts één straf dient te worden opgelegd, nl. de zwaarste.

27. De rechtbank houdt bij het bepalen van het soort straf en de omvang van de straf rekening met de aard en de objectieve ernst van de feiten zoals deze werden bewezen verklaard. Ook houdt de rechtbank rekening met de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die blijkt uit diens strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie voor zover deze aan de rechtbank bekend zijn. De op te leggen straf moet de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst nog zulke feiten te plegen.

28. Door het plegen van deze feiten heeft de beklaagde aangetoond dat hij onvoldoende respect heeft voor de geldende rechtsregels. De feiten getuigen van een gebrek aan respect voor andermans psychische integriteit. Onze samenleving is niet gediend met een polarisering van bevolkingsgroepen. De geschiedenis wereldwijd heeft reeds meermaals aangetoond tot welke desastreuze gevolgen dit kan leiden. Een houding waarbij mensen louter omwille van hun huidskleur of afkomst worden gevisieerd, kan niet getolereerd worden en vraagt een maatschappelijke reactie.

Tevens dient rekening gehouden te worden met de functie die beklaagde uitoefende op het moment van de feiten. Die functie waarmee een bepaalde macht gepaard gaat, maakt dat beklaagde een daarmee corresponderende verantwoordelijkheid had. Ook buiten de diensturen dient beklaagde immers een voorbeeld te zijn. Beklaagde heeft het vertrouwen dat de maatschappij in hem had gesteld, beschaamd.

Waar beklaagde duidelijk onder invloed was van alcohol, zoals blijkt uit de verklaringen van de verbalisanten en de vaststelde stemmingswisselingen, is dit geen rechtvaardiging voor de feiten.

29. H. P. heeft twee strafrechtelijke voorgaanden, respectievelijk wegens een verkeersongeval en wegens een snelheidsinbreuk alsook een inbreuk op de keuring.

30. Beklaagde is thans 46 jaar en nog steeds werkzaam bij de politie.

Hij stelde ter terechtzitting (en kwam hierin oprecht over) zich te schamen voor zijn gedrag, ook al heeft hij naar eigen zeggen weinig herinnering aan de feiten ingevolge het alcoholgebruik. Tevens wees hij er op dat hij op professioneel vlak reeds bepaalde gevolgen heeft ondergaan ingevolge de feiten.

31. Waar de feiten ernstig zijn en niet voor herhaling vatbaar, dient anderzijds rekening gehouden te worden met de staat van dienst die beklaagde bij de politie heeft. Uit de informatie waarover de rechtbank beschikt, blijkt dat de carrière van beklaagde voor het overige zonder incidenten is verlopen.

32. In deze omstandigheden kan uitzonderlijk worden ingegaan op het verzoek van beklaagde om hem de gunst van de opschorting toe te staan.

De gunst van de opschorting is tevens te verlenen rekening houdende met de omstandigheid dat de beklaagde zich in het verleden nooit schuldig heeft gemaakt aan dergelijke wederrechtelijke daden, zoals blijkt uit zijn strafregister, zodat de hoop gewettigd is dat beklaagde niet zal hervallen en de maatregel van aard is om zijn sociale integratie en job niet in het gedrang te brengen.

Beklaagde dient wel te beseffen dat de bewezen verklaarde feiten op generlei wijze kunnen getolereerd worden en onder geen beding voor herhaling vatbaar zijn. De opschorting zal beklaagde er hopelijk toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling de thans verleende opschorting kan herroepen worden. De duur van de opschorting wordt, gelet op de relatieve ernst van de feiten, vastgesteld op 3 jaar. De beklaagde betuigde ter terechtzitting zijn instemming met de maatregel.

33. Artikel 91, 2e lid van het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken vastgesteld bij K.B. van 28 december 1950 verplicht de rechter voor elke criminele, correctionele en politiezaak aan iedere veroordeelde een vergoeding bedraagt op te leggen, die thans 53,58 euro bedraagt.

34. Krachtens artikel 4 §3 en 5 §§ 1 en 2 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand wordt, behalve indien hij van de juridische tweedelijnsbijstand geniet, iedere door een strafgerecht veroordeelde verdachte, in verdenking gestelde, beklaagde, beschuldigde of voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijke persoon, veroordeeld tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds. Deze bijdrage bedraagt thans 20,00 euro.

35. Overeenkomstig de artikelen 162, 1 e lid en 194 van het wetboek van strafvordering, verwijst ieder veroordelend vonnis, uitgesproken tegen de beklaagde (en tegen de personen die voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijk zijn), hem/haar in de kosten, jegens de openbare partij.

3. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

36. Krachtens de artikelen 1382 en 1383 Burgerlijk Wetboek, is degene die door zijn schuld aan een ander schade berokkent, verplicht deze schade integraal te vergoeden, wat impliceert dat de

benadeelde teruggeplaatst wordt in de toestand waarin hij zich zou hebben bevonden indien de daad waarover hij zich beklagt, niet was gesteld.

Degene die schadevergoeding vordert moet bewijzen dat er tussen de fout en de schade, zoals die zich heeft voorgedaan, een oorzakelijk verband bestaat; dit verband veronderstelt dat, zonder de fout, de schade zich niet had voorgedaan, zoals ze zich heeft voorgedaan.

A. Burgerlijke partijstelling van K. R.

37. De benadeelde stelde zich burgerlijke partij en vroeg de vergoeding van zijn schade als volgt:

- 250 euro morele schade
- Intresten
- 180 euro rechtsplegingsvergoeding en de kosten

Beklaagde betwistte het causaal verband tussen de schade en het misdrijf.

Waar de beklaagde de burgerlijke partij, in zijn functie van treinbegeleider, op directe wijze viseerde en rechtstreeks aanzette tot handelen (met name het gezin te zien verwijderen van de trein), en daarbij ook melding maakte van zijn eigen functie en van de gevolgen die het negeren van zijn bevel zou hebben voor de job van de burgerlijke partij, is het wel degelijk aannemelijk dat er morele schade bestaat in hoofde van de burgerlijke partij als gevolg van de tenlastelegging B.1 waarvoor eerste beklaagde veroordeeld is.

Morele schade komt niet voor precieze begroting in aanmerking. Het gaat in essentie om de juridische erkenning van het leed dat werd berokkend. Bij de begroting van deze schade houdt de rechtbank rekening met de ernst van de feiten en de impact hiervan op het slachtoffer evenals met de bedragen die gebruikelijk worden toegekend in gelijkaardige gevallen. De rechtbank kent ex aequo et bona een bedrag toe van 100 euro.

Krachtens artikel 162bis, eerste lid, Wetboek van Strafvordering veroordeelt ieder veroordelend vonnis, uitgesproken tegen de beklaagde en tegen de personen die voor het misdrijf burgerrechtelijk aansprakelijk zijn, hen tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek.

De omvang hiervan wordt bepaald in functie van de burgerlijke vordering op 180 euro, zijnde het basisbedrag.

B. Ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen

38. Omdat het door de beklaagde gepleegde misdrijf mogelijk schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

Gelet op de artikelen :

65, 100, 444 strafwetboek, alsmede alle artikelen vermeld in de dagvaarding ;

4, 4° en 20, 2° Wet 30 juli 1981 (zoals gewijzigd bij wet van 10 mei 2007) ;

KB 28.12.1950, zoals gewijzigd;

1 en 3 wet 29.6.1964 ;

4 V.T.162.163.179.182.184.185.189.190.191.194.195 Wetboek strafvordering, alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis ;

4 §3 van de wet van 19 maart 2017;

1382 burgerlijk wetboek ;

2 KB 26.10.2007 ;

1022 Ger. W. ;
wet 15.6.1935 ;
door de voorzitter ter zitting aangeduid.

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK, rechtdoende in eerste aanleg en op tegenspraak ten aanzien van P. H. en K. E. R.

OP STRAFGEBIED

- verklaart de strafvordering onontvankelijk voor wat betreft de tenlastelegging A.
- spreekt de tweede beklaagde, K. E. R., vrij voor de feiten van de tenlasteleggingen B.1 en B.2, vrij van kosten.
- verklaart de eerste beklaagde, P. H., schuldig aan de feiten van de tenlasteleggingen B.1 en B.2 en gelast voor deze tenlasteleggingen samen de opschorting van de uitspraak van de veroordeling van de beklaagde gedurende een proeftermijn van 3 jaar.
- veroordeelt de eerste beklaagde, P. H., krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017, tot het betalen van een bijdrage van 20,00 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.
- legt bovendien aan de eerste beklaagde, P. H., een vergoeding op van 53,58 euro.
- veroordeelt de eerste beklaagde, P. H., tot de proceskosten, wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 117,70 euro.
- laat de kosten specifiek ten laste van tweede beklaagde afzonderlijk gemaakt, en voor zoveel als nodig begroot op 28,74 euro, ten laste van de Belgische Staat.
- beveelt de voeging aan het dossier van de overtuigingsstukken neergelegd ter griffie alhier onder OS-nummer 1332/16 (camerabeelden).

OP BURGERLIJK GEBIED

- verklaart de vordering van de burgerlijke partij K. R. ontvankelijk en deels gegrond.
.en veroordeelt de eerste beklaagde, P. H., tot betaling aan deze burgerlijke partij van de som van 100 euro, en de vergoedende intrest tegen de wettelijke rentevoet vanaf 16 oktober 2015 en de gerechtelijke intrest tegen de wettelijke rentevoet (op de hoofdsom en de verlopen vergoedende intrest) vanaf vandaag.
en veroordeelt de eerste beklaagde, P. H., tot betaling aan deze burgerlijke partij, van de rechtsplegingsvergoeding bepaald op 180 euro, en de kosten.
- wijst het meer en of anders gevorderde af als ongegrond.
- houdt de beslissing over de overige burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering.

Dit vonnis is gewezen door de 0 derde kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg Oost- Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, zetelend in strafzaken, samengesteld uit de magistraten die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld:

- J. C., rechter, voorzitter van de kamer;
- M. D., rechter;
- A. B., rechter;

en op de openbare terechtzitting van zesentwintig april tweeduizendnegentien uitgesproken door de voorzitter van de kamer J. C.,
in aanwezigheid van substituut-procureur des Konings I. D.
en met bijstand van B. C, griffier